

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 6. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 15/28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1914.

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 7^η

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προσκόπων ἐκδίδει ἐπίσημον ὄργανον αὐτῆς τὸ δεκαπενθήμερον Περιοδικὸν «Ἐσο Ἐτοιμος». Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ αὐτὸ εἰς τὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς Προσκόπους εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε προσιτὸν ὡς αὐτῆς μικρὰς αὐτοῦ τιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Προσκόπου Μ. Ψαρρᾶ ἐκδίδεται τῇ συνεργασίᾳ καὶ ἄλλων Προσκόπων, δεκαπενθήμερον Περιοδικὸν «Ὁ Πρόσκοπος». Εἶνε τοῦτο ἐντελῶς ἰδιωτικῆς φύσεως καὶ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ὄργανον τοῦ Σώματος. Ἡ Ἐκτελ. ὁμως Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ καὶ τοῦτο εἰς τοὺς Προσκόπους ἵνα διὰ τῆς ὑποστηρίξεως καὶ συνεργασίας αὐτῶν «Ὁ Πρόσκοπος» ἀναπτυχθῇ τελειοποιούμενος.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἐξετυπώθη ὁ Νέος Κανονισμὸς τῆς Ἐσωτ. Ὑπηρεσίας, παρακαλοῦνται δὲ οἱ κάτοχοι τοῦ τεύχους «Καταστατικὸν—Κανονισμὸς» νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σώματος ἵνα ἀποστέλλεται εἰς αὐτοὺς ἀντὶ δεκαλέπτου τιμήματος (δυναμένου νὰ καταβάλλεται καὶ διὰ γραμματοσήμου) ἡ ἐκτύπωσις ἐγένετο οὕτως ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἢ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω τεύχους ἀφαίρεσις τῶν φύλλων τοῦ παλαιοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν διὰ τοῦ νέου.

ΤΕΥΧΟΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΖΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ἐξεδόθη τὸ 5ον Τεῦχος τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Προσκόπου περὶ τῶν Ἀσκήσεων καὶ τῶν Πεζικῶν Γυμνασίων περιλαμβάνων τὰ ἐξῆς κεφάλαια μετὰ τῶν σχετικῶν σχημάτων.

- Α'. Σχηματισμοὶ Ὀμάδος κατ' Ἐνωμοτίας.
- Β'. Συνεννόησις διὰ Σημάτων (γυμνάσιον).
- Γ'. Γυμνάσιον διὰ Κοντοῦ.
- Δ'. " " Πεζικοῦ (Στρατιώτου καὶ Διμοιρίας).
- Ε'. Γυμνάσια Ποδηλατῶν.

ΣΤ'. Οδηγίαι και Σελπίσματα.

Παρακαλούνται αι Τοπικαί Έπιτροπαί να δηλώσουν τόν αριθμόν τών Σωμάτων ὧν ἔχουν ἀνάγκην. Ἐκαστον Τεύχος τιμᾶται Λεπτ. 50.

ΠΙΝΑΞ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Παρακαλοῦνται αι Περιφερειακαί και αι Τοπικαί Έπιτροπαί ν' ἀποστέλλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σώματος, ὁδὸς Λυκαβητοῦ 7α Ἀθήνας, κατάλογον τῶν Μελῶν αὐτῶν και τὴν διεύθυνσιν ἑκάστου. Ἡ παραμέλῃς τούτου μεγάλως δυσχεραίνει τὴν ἀλληλογραφίαν και τὴν τάξιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γραφείου.

ΜΗΤΡΩΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Παρακαλοῦνται αι Περιφερειακαί Έπιτροπαί να συγκεντρώσουν ὡς τάχιστα τὰ Μητρώα τῶν Τοπικῶν Έπιτροπῶν τῆς περιφέρειας των συντεταγμένα κατὰ τὸν τύπον τοῦ συναποστελλομένου ὑποδείγματος. Ἡ ἀποστολὴ τῶν Μητρώων ἐπείγει λίαν τὴν σήμερον, εἰς τὸ μέλλον δὲ θὰ γίνεται συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν τῆς Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ

ΑΝΑΓΚΑΙΟΥΣΩΝ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

Παρακαλοῦνται αι Περιφερειακαί Έπιτροπαί να δηλώσουν εἰς τὸ Γραφεῖον τὸν ἀριθμόν τῶν χρησίμων εἰς αὐτὰς ἐγκυκλίων ἵνα ἀποστέλλωνται αὐταὶ τακτικὰ ἅμα τῇ ἐκδόσει των.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Έπιτροπὴ θερμῶς συνιστᾷ εἰς τὰς λειτουργούσας σήμερον Έπιτροπὰς Προσκόπων τὰ ἑξῆς συντελεστικά διὰ τὴν πρόδοον τοῦ ἔργου :

- 1). Τὴν εὔρεσιν καταλλήλων Ἀρχηγῶν και τὴν κατάταξιν ὡς Προσκόπων νέων μεγάλης μᾶλλον ἡλικίας, οἵτινες να γίνουσι καλοὶ Ἀρχηγοὶ εἰς τὸ μέλλον.
- 2). Τὴν κατ' ἀρχὰς κατάταξιν οὐχὶ πολλῶν Προσκόπων διὰ να γυμνασθοῦν καλῶς και χρησιμεύσουν ὡς Ἐνωμοτάρχαι ὅταν προσληφθῶσι περισσότεροι.
- 3). Τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Ἐγκυκλίου περὶ διαχειρίσεως τῶν Ὁμάδων, διότι κατὰ τὸ παρὸν θέρος οὐδὲν Ταμεῖον Ὁμάδος εὐρέθη κάτοχον ἀρκετοῦ ποσοῦ διὰ να ἐπιχειρήσῃ αὐτὴ ἐκδρομὴν.
- 4). Τὴν παρακίνησιν τῶν Προσκόπων εἰς τὸ να λάβουν μέρος εἰς τοὺς προκηρυχθέντας διαγωνισμοὺς, ἢ ἐπιτυχία τῶν ὁποίων θὰ προσελκύσῃ εἰς τὸ μέλλον πολλὰ βραβεῖα.
- 5). Τὴν ἐν ὑπαίθρῳ στρατοπέδουσιν και ἐκτέλουσιν μακρυνῶν ἐκδρομῶν ὡς πρᾶττουσι τοῦτο σήμερον οἱ Πρόσκοποι Ἀθηνῶν στρατοπεδεύοντες ἐν θέσει Κοκκιναρᾶ τῆς Κηφισιάς και σχεδιάζοντες ἐκδρομὴν εἰς Θεσσαλονίκην και ἐπίσκεψιν τῶν πεδίων τῶν μαχῶν Γιαννιτσῶν και Κιλκίς.

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ Σώματος εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν τὰ ἑξῆς εἶδη :

Πτυσοκαπάναι τελευταίου συστήματος ὑποδείγματος στρατοῦ μετὰ τῆς θήκης αὐτῶν ἑκάστη ἀντὶ δραχ. 7.50.

Δελτία ταυτότητος Προσκόπων ἀντὶ εἰκοσι λεπτῶν ἑκαστον.

Ἐνοσημα ἑξοφλητικὰ καταβολῆς ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς τὸ φύλλον ἐκ 368, ἢ δραχ. 1,40 τὸ βιβλιόριον ἐκ 504.

Φύλλα μητρώου Ὁμάδων ἀντὶ δραχ. 3 τὰ ἑκατόν.

Ἕμνος Προσκόπων ἀντὶ δραχ. 1, 20 ἑκαστον σῶμα. Ἐκ τῆς τιμῆς ταύτης τὰ 20 λεπτὰ θὰ εἶνε ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Ὁμάδος ἥτις ἐνεργεῖ τὴν πώλησιν.

Πᾶσα αἴτησις μετὰ τοῦ ἀντιτίμου δέον ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὸν Γ. Γραμματέα τοῦ Σώματος κ. Κ. Μελά, ὁδὸς Λυκαβητοῦ 9.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ἰουλίου 1914

Διὰ τὴν Ἐκτελεστικὴν Έπιτροπὴν.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΠΑΣΠΑΤΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 8^η

Η. Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως και ύψιστης υπερηφανείας γνωρίζομεν ὑμῖν τὴν μεγίστην πρὸς τὸ ἡμέτερον Σῶμα τιμὴν τὴν γενομένην ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ἡμῶν διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ τίτλου τοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων Προσκόπων, ἣτις ἀνεκοινώθη ἡμῖν ὡς ἑξῆς.

ΒΑΣΙΜΙΚΟΝ ΑΥΛΑΡΧΕΙΟΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 494

Ἀθήναι 2 Ἰουλίου 1914

Κύριε Πρόεδρε,

Καθ' ὕψηλὴν Βασιλικὴν Ἐπιταγὴν ἔχομεν τὴν τιμὴν ὅπως γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, πρὸς υποστήριξιν και ἐνθάρρυνσιν τοῦ ὄντως παιδαγωγικοῦ και ἐθνικοῦ σκοποῦ τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, ηὔδοκῆσε ν' ἀποδεχθῆ τὸν τίτλον τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς μετ' ἐνδιαφέροντος θὰ παρακολουθήσῃ τὴν πρόοδον τῶν Σωμάτων τούτων ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μετ' ἄκρας τιμῆς

Ο ΑΥΛΑΡΧΗΣ
ΜΕΡΚΑΤΗΣ

Ὁ Σεπτὸς ἡμῶν Ἀναξ και Στρατάρχης τῶν Ἑλληνικῶν Δυνάμεων ηὔδοκῆσε ν' ἀποδεχθῆ τὸν τίτλον αὐτὸν κατόπιν διαβεβαιώσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅτι κύριος σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς τῶν Προσκόπων εἶνε ἡ μόρφωσις πολιτῶν και στρατιωτῶν τελείων, εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων θὰ χαράξωμεν τὸ Βασιλικὸν ρητὸν «Πάντοτε Ἐμπρὸς» και τὸ ρητὸν «Ἔσο Ἐτοιμος» διὰ τῶν δύο αὐτῶν θὰ ἐκπληρωθῆ ἡ εὐχὴ τοῦ Σεπτοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ μας «Νὰ καταστήσωμεν τὴν Ἑλλάδα μας σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους και τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς».

Μὴ λησμονῶμεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὴν μεγίστην εὐθύνην και τὰς ὑποχρεώσεις ὅς ἀπὸ σήμερον ἀνελάβομεν ἀέναντι τοῦ Σεπτοῦ Ἀρχηγοῦ μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1914

Ὁ Πρόεδρος

Μ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Κ. ΜΕΛΑΣ

Οἱ Σύμβουλοι

Ν. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗΣ, Φ. ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗΣ, Γ. ΠΑΝΑΣ, Γ. ΒΑΛΕΤΑΣ, Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ, ΣΠ. ΔΑΣΙΟΣ, Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ, Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Ι. ΜΕΓΑΡΕΥΣ

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΤΥΧΙΟΥ ΣΗΜΑΤΟΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΟΥ

Υπό ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ὁ Πρόσκοπος πρέπει :

Νὰ ὑποστῇ δοκιμασίαν εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ λήψιν σημάτων διὰ τῶν δύο συστημάτων, δηλαδή,

1ον. Διὰ βραχιόνων.

2ον. Διὰ συστήματος Μόρς (μὲ σῆμα).

Πρέπει δὲ νὰ δύναται ν' ἀποστείλῃ καὶ νὰ δεχθῇ κατ' ἐλάχιστον ὄριον 24 γράμματα κατὰ λεπτόν.

Πρέπει νὰ δύναται νὰ μεταδώσῃ καὶ ν' ἀναγνώσῃ σήματα διὰ τοῦ ἤχου, (δηλαδή διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ χειριστηρίου).

Νὰ γνωρίζῃ νὰ κάμνῃ σήματα μὲ τὸν καπνὸν ἢ μὲ τὴν φλόγα τῶν πυρῶν.

Νὰ γνωρίζῃ νὰ κάμνῃ σήματα μὲ τὸν κοντόν του.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑ ΣΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ

Σήματα διὰ βραχιόνων

Ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῶν ἐξῆς κανόνων, ἄνευ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὁποίων ταχεῖα καὶ ἀκριβῆς συνεννόησις εἶναι ἀδύνατος.

1ον. Πρέπει νὰ σταθῇ ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ἀτόμου ἢ τοῦ σταθμοῦ, μὲ τὸν ὅποιον συγκοινωνεῖ.

2ον. Πρέπει νὰ κρατῇ τὰ σήματα μὲ τοὺς βραχίονας τεταμένους καὶ ὁ βραχίον καὶ τὸ σῆμα πρέπει νὰ σχηματίζουσαν εὐθεῖαν γραμμὴν.

3ον. Νὰ μὴ δίδῃ εἰς τοὺς βραχιονάς του κλίσιν πρὸς τὰ ὀπίσω.

4ον. Νὰ προσέχῃ ἰδιαιτέρως νὰ θέσῃ τοὺς βραχιονάς του εἰς τὴν κανονικὴν θέσιν διὰ τὰ γράμματα. Αὐτὸ εἶνε σπουδαιότατον. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀναγνώσῃ τις σῆμα ἀποσταλὲν κακῶς ἢ μὲ ἀπροσεξίαν, καὶ τὸ σῆμα σφάλμα τῶν τηλεγραφετῶν εἶναι νὰ μὴ δίδουν τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν εἰς τοῦτο.

5ον. Καὶ τὰ δύο σήματα πρέπει νὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ χρώματος· ὁ ἀποστολεὺς πρέπει νὰ προσέξῃ νὰ σταθῇ μὲ βάθος ὁμοιομόρφου χρώματος ὀπισθὲν του. Κατὰ προτίμησιν ἐκλέγει τὸν ὀρίζοντα, ἢ λευκὸν τοῖχον.

6ον. Νὰ μὴ προσπαθῇ νὰ μεταδίδῃ μὲ περισσοτέραν ταχύτητα ἀφ' ὅτι πρέπει, καὶ νὰ κανονίξῃ πάντοτε τὴν ταχύτητα τοῦ ἀναλόγως τῆς ταχύτητος, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι ἱκανὸς νὰ δέχεται ὁ σταθμὸς πρὸς τὸν ὁποῖον τηλεγραφεῖ. Εἶναι προτιμώτερον νὰ μὴ εἶναι πολὺ ταχεῖα ἢ σήμανσις παρὰ νὰ χάνεται χρόνος μὲ ἀκυρώσεις.

7ον. Διὰ νὰ καλέσῃς σταθμὸν τινά.

Ἔψωσε τοὺς βραχιονάς σου εἰς τὴν θέσιν τοῦ γράμματος « I ». Ὄταν σοῦ ἀπαντήσῃ ὁ σταθμὸς μετὰ τοῦ ὁποίου θέλεις νὰ συγκοινωνήσῃς διὰ τοῦ αὐτοῦ σήματος, καταβιβάσεις τοὺς βραχίονας καὶ ἀρχίζεις ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

8ον. Διὰ ν' ἀποστείλῃς τηλεγράφημα ὁ ἀποστολεὺς, πρέπει, εἰ δυνατόν, νὰ ἔχῃ βοηθὸν, ὅστις θὰ τοῦ τὸ ἀναγνώσῃ, ὁ δὲ δέκτης βοηθὸν διὰ νὰ γράψῃ τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον θὰ πάρῃ. Ὁ δέκτης πρέπει νὰ παίρῃ καθε γράμμα ποῦ τοῦ ἀποστέλλεται, καὶ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ μαντεύῃ τὴν λέξιν. Αὐτὸ δὲν δύναται παρὰ νὰ τὸν παρασύρῃ εἰς σφάλματα.

9ον. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης λέξεως, ὁ δέκτης γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ἀποστολεῖα ὅτι τὴν ἠγνόησεν διὰ μιᾶς ὀριζοντίου κινήσεως τοῦ δεξιοῦ βραχίονος ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φράσεως σημαίνεται ἡ στίξις « τελεία », εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ὅλου σήματος ἡ λέξις « τέλος ».

10ον. Ἐὰν ὁ δέκτης δὲν ἐννοήσῃ μίαν λέξιν, τὴν ἀκυρῶναι ἀμέσως χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν διὰ τοῦ σήματος « δὲν ἐννοοῦμεν », ὁ δὲ σημαίνων ἐπαναλαμβάνει τὴν οὕτω ἀκυρωθεῖσαν λέξιν. Καλὸν ἢ ἀκύρωσις νὰ δίδεται συγχρόνως μὲ τὸ τέλος τῆς λέξεως, διὰ νὰ εἶναι βέβαιος ὁ σημαίνων ὅτι πρόκειται περὶ τῆς τελευταίας μόνον καὶ ὄχι περὶ τῶν δύο ἢ τριῶν τελευταίων λέξεων.

11ον. Οἱ τῆς ἐπὶ τῶν σημάτων ὑπηρεσίας ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὴν προσοχὴν των διαρκῶς ἐστραμμένην πρὸς ὅλους τοὺς ἐν ὄψει σταθμοὺς, διότι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ζητῇ ἓνας σταθμὸς συνεννόησιν καὶ ὁ, πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, νὰ μὴ τὸν διακρίνῃ εἰς χρονί-

κόν διάστημα οὐχὶ μεγαλείτερον τῶν 3—4 λεπτῶν.

Μόρος

Εἰς τὸ σύστημα Μόρος τὰ γράμματα σχηματίζονται διὰ τῶν λεγομένων «στιγμῶν» καὶ «γραμμῶν» (βραχειῶν καὶ μακρῶν).

Εἰς τὴν σήμεισιν τὰ σημεῖα αὐτὰ μεταδίδονται διὰ διαφόρων τρόπων, ἀλλ' ἢ διαφορὰ εὐκόλως διακρίνεται ἀπὸ τὸν χρόνον ἢ ρυθμὸν τοῦ σχηματισμοῦ των. Οἰονδὴποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ μέσον πού μεταχειρίζεσαι ἢ ὑποιαδὴποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ταχύτης τῆς μεταδόσεως, ἢ μακρὰ εἶναι πάντοτε τὸ *τριπλάσιον τῆς βραχείας*. Αὐτὸ εἶναι σπουδαιότατον καὶ ἄξιον μεγάλης προσοχῆς.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου τὰ γράμματα γίνονται διὰ βραχειῶν καὶ μακρῶν κυμάνσεων σήματος, διὰ βραχείας καὶ μακρᾶς ἐκθέσεως τοῦ φωτὸς φανοῦ, διὰ βραχειῶν καὶ μακρῶν συριγμῶν συρίκτους, κτλ. ἢ διὰ τοῦ ἤχου, ὡς καὶ διὰ τηλεγραφικοῦ χειριστηρίου.

Οἰονδὴποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ τρόπος ὃν μεταχειρίζεται, πρέπει νὰ ἐφορμώσῃς τὰ ἑξῆς:

1ον. Μία μακρὰ ἀπαιτεῖ τὸν *τριπλάσιον* χρόνον μιᾶς Βραχείας.

2ον. Μεταξὺ τῶν γραμμάτων ἐκάστης λέξεως πρέπει νὰ ὑπάρχη *πυῦσις* ἄξιας μιᾶς μακρᾶς.

3ον. Ἐκαστον γράμμα ἐκάστης λέξεως πρέπει νὰ δίδεται *συνεχῶς* καὶ ἄνευ διακοπῆς μεταξὺ τῶν Βραχειῶν ἢ μακρῶν, αἰτινὲς τὸ ἀποτελοῦν.

4ον. Πάντοτε ἀδιακρίτως τῆς ταχύτητος τῆς ἀποστολῆς, ὅταν τὸ σῆμα σου διαγράφη μακρῶν καὶ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, πρέπει νὰ κάμῃς *πυῦσιν* μικροῦ χρονικοῦ διαιστήματος πρὶν ἐπαναφέρειν τὸ σῆμα σου εἰς τὴν ἀρχικὴν του θέσιν.

5ον. Μετὰ τὸ τέλος ἐκάστης λέξεως κατέβιασε τὸ σῆμα *ζωηρῶς* εἰς τὴν στάσιν «Εἰς θέσιν» κρατῶν τὸ ὕψωμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ πρὸς τὸ σῶμά σου.

6ον. Ὁ τηλεγραφητὴς πρέπει νὰ ἴσταται ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου συγκοινωνεῖ, ἢ μὲ τὴν ράχιν του πρὸς τὸν σταθμὸν αὐτὸν, ἀναλόγως τῆς κατευθύνσεως τοῦ ἀνέμου. Πάντως ὅμως πρέπει νὰ ἴσταται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ σχηματίζῃ ὀρθὴν γωνίαν μὲ τὴν ὀπτικὴν γραμμὴν τὴν συνδέουσαν τοὺς δύο σταθμοὺς.

7ον. Ὁ κοντὸς τοῦ σήματος πρέπει νὰ κρατῆται καθέτως, καὶ ἢ ἄνω ἄκρα του δὲν πρέπει νὰ πίπτῃ πρὸς τὰ ἔμπροσ ἢ τὰ ὀπίσω, διὰ νὰ κυματίζῃ τὸ σῆμα κατακορύφως.

8ον. Ὅλαι αἱ κινήσεις τοῦ σήματος πρέπει νὰ ἐκτελῶνται *ζωηρῶς*.

9ον. Κατὰ τὴν σηματογράφησιν τὸ σῆμα πρέπει νὰ φαίνεται ὀλόκληρον, εἰς κάθε δ' ἄλλην περίστασιν πρέπει νὰ εἶναι ἐντελῶς ἄορατον ἀπὸ τὸν σταθμὸν, μὲ τὸν ὁποῖον συγκοινωνεῖς.

10ον. Αἱ βραχεῖαι, ὅπως καὶ αἱ μακραι πρέπει νὰ εἶναι ὁμοιόμορφοι καὶ νὰ ἔχουν πάντοτε τὴν ἀκριβῆ ἀναλογίαν πρὸς ἀλλήλας.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΣΗΜΑΝΣΕΩΣ

Ὁ Πρόσκοπος ἴσταται εἰς προσοχὴν, μὲ τὸ σῆμα παρὰ πόδα.

Παράγγελμα: «*Εἰς θέσιν*».

Κίνησε τὸν ἀριστερόν σου πόδα περίπου 25 ἑκατοστὰ πρὸς τὰ ἀριστερὰ, διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τίναξε τὸν κοντὸν τοῦ σήματος πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἀριστερὰ, λαμβάνων αὐτὸν διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς εἰς τὸ μέσον του περιπίου. Ταῦτοχρόνως κράτησέ τον, διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς περιπίου 15 ἑκατοστὰ ἀπὸ τὸ ἄκρον καὶ πιάσε τὸ σῆμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος μὲ τὴν δεξιάν χεῖρα. αἱ δύο χεῖρες νὰ εἶναι πλησίον ἢ μία τῆς ἄλλης καὶ εἰς τὸ ὕψος τῆς μέσης, τὸ δ' ἄνω ἄκρον τοῦ κοντοῦ νὰ διευθύνεται πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μὲ τὸ ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. (Σχῆμα Α)

Παράγγελμα: «*Ἔτοιμος*».

Ἀφήνων τὸ σῆμα ἐλεύθερον, ὕψωσε τὸν κοντὸν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατῶν αὐτὸν διὰ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὸ κάτω ἄκρον αὐτοῦ. Ἡ ἀριστερὰ χεῖρ νὰ εἶναι εἰς τὸ ὕψος τοῦ πώγωνος καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ 20 ἑκατοστῶν περιπίου, οἱ δύο ἀγκῶνες νὰ εἶναι ἐλεύθεροι, τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, ὁ κοντὸς νὰ εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν γωνίαν ὅπως καὶ εἰς τὸ «*εἰς θέσιν*». (Σχῆμα Β)

Παράγγελμα: «*Βραχεῖα ἀναλυτικῶς*».

«*Ἐν*» Φέρε τὸ σῆμα *ζωηρῶς* ἀπὸ τὴν «*ἔτοιμος*» εἰς τὴν συμμετρικὴν θέσιν πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ σώματός σου, δηλ. ἀπὸ ἀριστερὰ φέρε το δεξιά. (Σχῆμα Γ.)

«*Δύο*» Ἐπανάφερε τὸ σῆμα *ζωηρῶς* εἰς τὴν θέσιν «*ἔτοιμος*».

Παράγγελμα: «*Βραχεῖα Ταχέως*».

«*Ἀρξασθε*». Ἐπανάλαβε τὰς αὐτὰς κινήσεις ἄνευ διακοπῆς.

Παράγγελμα «*Δύο ἢ τρεῖς βραχείας*» (ἢ *συνέχεια βραχειῶν*).

Κάμε τὸν ζητηθέντα ἀριθμὸν βραχειῶν (ἢ συνέχεια βραχειῶν) ἄνευ διακοπῆς. Αἱ χεῖρες δὲν πρέπει νὰ ἀλλάξουν θέσιν, δηλαδή δὲν πρέπει νὰ χαμηλώσουν καθόλου.

Παράγγελμα: «*Ἄλτ*». Νὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὴν θέσιν «*ἔτοιμος*».

Παράγγελμα: «*Μακρὰ*» ἀναλυτικῶς.

διὰ κοπνοῦ τὴν ἡμέραν καὶ δι' ἀναλαμπῶν τὴν νύκτα.

Σήματα διὰ καπνοῦ

Τρεῖς μεγάλοι ἔκπομπαι καπνοῦ διαδεχόμεναι ἀλλήλας ἀργά, σημαίνουν « Προσρηθήσατε ». Συνέχεια μικρῶν ἔκπομπῶν σημαίνει « σύναξις » « ἔλθετε ἐδῶ ». Συνεχῆς στήλη καπνοῦ σημαίνει « Ἄλτ ». Ἐνναλᾶς μικραὶ καὶ μεγάλα ἔκπομπαι σημαίνουν « κίνδυνος ».

Διὰ τὰ κάμης καπνὸν, ἀναψε ὡς συνήθως τὴν φωτιάν σου καὶ ὅταν εἴνοι ἐτοιμῆ καὶ καίη καλὰ, ρίψε ἑπάνω ὑγρὰ χόρτυ, ἢ χλωρὰ κλαδιὰ ἢ βρεγμένον ἄχυρον κτλ. διὰ τὰ καπνίση.

Σκέπασε τὴν φωτιά με ὑγρὰ κλινοσκεπάσματα ἢ ἄλλο ὑφασμα ἀναλόγου μεγέθους. Ἀφαίρεσε τὸ ὑφασμα διὰ τὰ κάμης μίαν ἔκπομπὴν καπνοῦ καὶ σκέπασε τὴν φωτιά ἐκ νέου. Τὸ μέγεθος τῆς ἔκπομπῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν χρόνον, καθ' ὃν ἀφήνεις τὴν φωτιά ἀσκεπῆ. Διὰ βραχεῖαν ἔκπομπὴν ἀφαίρεσε τὸ κλινοσκεπάσμα μέχρις οὐ μετρήσης δύο καὶ κάλυψε πάλιν τὴν φωτιά μέχρις οὐ μετρήσης ὀκτώ, καὶ πάλιν ἀφαιρῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Διὰ μακρὰν ἔκπομπὴν ἀφαιρῆς τὸ κλινοσκεπάσμα ἐπὶ ἑξ περιπτου δευτερόλεπτα.

Σήματα δι' ἀναλαμπῶν

Μακρὰ καὶ βραχεῖαι ἀναλαμπαι σημαίνουν τὴν νύκτα ὅτι σημαίνουν αἱ ἔκπομπαι καπνοῦ τὴν ἡμέραν.

Ἀνάπτεις τὴν φωτιά σου με ξηρὰ ξύλα καὶ θάμνους, διὰ τὰ κάμης ὅσον τὸ δυνατόν ζωηροτέραν φλόγα. Δύο Πρόσκοποι κρατοῦν κλινοσκεπάσμα ἔμπρὸς εἰς τὴν φλόγα καὶ ἀφήνουν αὐτὸ νὰ πέσῃ μετροῦντες ἐν, δύο διὰ βραχεῖαν ἀναλαμπήν, καὶ ἑξ διὰ μακρὰν. Ἀποῦ κάμης τὴν ἀναλαμπήν σου, σημάνας τὸ κλινοσκεπάσμα καὶ πάλιν ἀνάπτεις τὴν φλόγα μετρῶν ἑκάστον μεταξὺ τῆς μίτης ἀναλαμπῆς καὶ τῆς ἄλλης.

ΣΥΝΘΗΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΙΟΝΩΝ

Ταῦτα δύνανται νὰ κάμουν καὶ οἱ ἐνωματάχαι με τὸ σῆμα τοῦ κοντοῦ των.

Ἄξι. Ἡ χεὶρ ἢ τὸ σῆμα κινουῦνται ὀριζοντίως ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου.

Σύνταξις ἢ προσοχή. Ὁ δεξιὸς βραχίων κατακορύφως τεταμένος καὶ ἀκίνητος.

Ἐμπρός. Ὁ δεξιὸς βραχίων κατακορύφως καταβιβάζεται βραδέως πρὸς τὴν διεύθυν-

« Ἐν. » Φέρε τὸ σῆμα ζωηρῶς ἐκ τῆς θέσεως « ἔτοιμος » εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ σώματός σου, μέχρις οὐ φθάσῃ τὸ ἄκρον τοῦ κοντοῦ εἰς σημεῖον χαμηλότερον τῆς ὀριζοντίου γραμμῆς. (Σχῆμα Δ)

« Δύο. » Ἐπανάφερε ζωηρῶς τὸ σῆμα εἰς τὴν θέσιν « ἔτοιμος ».

Παράγγελμα: « Μακρὰ ταχέως ».

« Ἀρξασθε » Ἐπανάλαβε τὰς αὐτὰς κινήσεις ἀνευ διακοπῆς.

Παράγγελμα: Δύο ἢ τρεῖς μακρὰς (ἢ συνέχεια μακρῶν.)

Κάμε τὸν ζητηθέντα ἀριθμὸν μακρῶν (ἢ συνέχειαν μακρῶν) ἀνευ διακοπῆς καὶ ἐπίστρεψε εἰς τὴν θέσιν « ἔτοιμος ».

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου δύναται νὰ ἐξασηθῇ ὁ Πρόσκοπος εἰς τὰ ἀνάγκαι γραμματα ἀναλυτικῶς ἢ σπῆρας.

Σημ. Διὰ τὴν κινήσει ἐλευθέρως καὶ μὴ περιτυλλισεται περίξ τοῦ κοντοῦ τὸ σῆμα κατὰ τὴν κίνησιν, κίνει αὐτὸ εἰς τρόπον ὅστε νὰ διαγράφῃ τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ κοντοῦ ἐν ἐκτεταμένον ὀκτώ.

ΣΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΠΥΡΩΝ

Οἱ Πρόσκοποι ὄλων τῶν μερῶν μεταχειρίζονται πυρὰς διὰ σήμανσιν, συνεννοοῦνται

σιν τὴν ὁποῖαν πρέπει ν' ἀκολουθήσουν. Τὸ σημεῖον ἐπαναλαμβάνεται συχνά.

Ἄλτ. Ὁ δεξιὸς βραχίον ὡς ἀνωτέρω, ἀλλὰ καταβιβάζεται ἐπανειλημμένως καὶ ζωηρῶς.

Μεταβολή. Ὁ βραχίον περιστρέφεται ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς βραδέως.

Τροχίδην. Ἡ δεξιὰ πυγμὴ κινεῖται κατακορύφως μεταξὺ τοῦ ὤμου καὶ τοῦ γοφοῦ.

Ἐπιίχυνται βήματος Ὑψοῦται ὁ δεξιὸς βραχίον καὶ κινεῖται ἔμπρός.

Ἐπιβράδυνται βήματος. Ὅμοίως ἀλλὰ πλαγίως ἐπανειλημμένως ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.

Ἀποστείλατε ἐνισχύσεις. Ὁ δεξιὸς βραχίον κατακορύφως κάμπτεται ἐπανειλημμένως πρὸς τὸν ὤμον ταχέως ἢ βραδέως ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

Πρηγηδόν. Μὲ τὴν παλάμην ἀνοικτὴν, κινήσεις τινὰς πρὸς τὸ ἔδαφος.

Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως ἐπὶ δεξιὰ ἢ ἀριστερά. Ὁ βραχίον ἐκτείνεται ὀριζοντίως καὶ ἔπειτα φέρεται πρὸς τὴν νέαν κατεύθυνσιν.

Σημεῖον κατευθύνσεως δεξιὰ ἢ ἀριστερά. Ὁ βραχίον (ἀναλόγως δεξιὸς ἢ ἀριστερός) ὀριζοντίως καὶ μὲ ὀλόκληρον τὸ σῶμα κλίσις πρὸς τὴν νέαν κατεύθυνσιν.

Ἐφ' ἐνὸς ζυγοῦ. Ἀμφότεροι οἱ βραχίονες ὀριζοντίως.

Ἀραιώσατε α'). ἐκ τοῦ μέσου. Ὁ βραχίον κατακόρυφος κινεῖται ἐπανειλημμένως δεξιὰ ἢ ἀριστερά.

β'). ἐκ τοῦ δεξιοῦ. Ὅμοίως ἀλλ' ὁ βραχίον μένει εἰς τὸ τέλος τῆς κινήσεως δεξιὰ ὀριζοντίως.

γ'). ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ. Ὅμοίως ὁ βραχίον μένει ἀριστερά.

Πυκνώσατε. α'). ἐπὶ τὸ κέντρον. Ἡ χεὶρ τίθεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ὁ ἀγκῶν ἐκτείνεται καλῶς.

β'). ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἢ ἀριστερόν. Ὅμοίως ἀλλ' ὁ βραχίον κατόπιν ἐκτείνεται δεξιὰ ἢ ἀριστερά.

Σύστασις. Ὑψοῦται ὁ βραχίον κατακορύφως περιστρεφόμενος ζωηρῶς.

Δὲν φαίνεται ἐχθρός. Ὁ κοντὸς καθ' ὅλον τὸ μῆκος του τεταμένος κατακορύφως.

Φαίνεται μικρὸς ἀριθμὸς ἐχθρῶν. Ὁ κοντὸς δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὀριζοντίως ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς.

Φαίνεται μέγας ἀριθμὸς ἐχθρῶν. Ὅμοίως ἀλλ' ὁ κοντὸς ἀναβιβάζεται καὶ καταβιβάζεται ταχέως.

Τὰ ἐξῆς συνθηματικὰ συνεννοήσεως τῶν Προσκόπων χαράσσονται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ δρόμου :

Δρόμος τὸν ὁποῖον πρέπει ν' ἀκολουθήσης.

Τρία βήματα μακρὰ καὶ ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ βέλους εἴνε κρυμμένη ἐπιστολή.

Μὴ ἀκολουθήσης αὐτὴν τὴν ὁδόν.

Ἐπέστρεψα.

Ὑπογραφή τοῦ Προσκόπου ὑπ' ἀριθμὸν 3 τῆς Ἐνωμοτίας τοῦ Λύκου τῆς Ὀμάδος τοῦ Σώματος Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 31 Μαΐου 1914

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΤΟΠΙΚΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 6^η

ΠΕΡΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

I

Κατ' ἀρχὴν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐντὸς τῶν Ὀμάδων καὶ ἐπὶ τῶν Προσκόπων, Ὑπενωμοταρχῶν καὶ Ἐνωμοταρχῶν ἔχουσι ὁ Ἀρχηγός, ὁ Ἐφορός Ὀμάδων καὶ ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ.

II

Ὁ Ἀρχηγός ἐξασκῶν τὴν πειθαρχικὴν ταύτην ἐξουσίαν ἐπιβάλλει τὰς ἐξῆς ποινάς:

- 1). Κατ' ἰδίαν ἐπιτίμησιν.
- 2). Ἐνώπιον τῆς Ἐνωμοτίας ἐπιτίμησιν.
- 3). Ἀναγγελία εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας.
- 4). Ἐπιβράδυνσιν τῆς προαγωγῆς.
- 5). Ἐνώπιον τῆς Ὀμάδος ἐπιτίμησιν.
- 6). Ὑποβιβασμὸν.
- 7). Πρόσκαιρον ἀφάσεις τοῦ Σήματος.
- 8). Πρόσκαιρον παῦσιν.
- 9). Ἀπόλυσιν.

Ἐπιτίμησις
Ἐνώπιον τῆς Ἐνωμοτίας ἐπιτίμησις, 3) ἀναγγελλίαν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας, 4) ἐπιβράνδυνσιν τῆς προαγωγῆς, ἐπιβάλλει δὲ Ἄρχηγός ἀνακρίνων μόνος τὸ παράπτωμα καὶ ἀποφασίζων περὶ τῆς καταμετρούσεως τῆς ποινῆς. Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθοῦν τὰ εἶδη τῶν πράξεων, ποῦ πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν δι' αὐτὸ μένει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἄρχηγοῦ ποῖαν ἐκ τῶν ἄνω ποινῶν εἶναι χρήσιμον νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως, κατὰ τὴν κρίσιν του, τιμωρήσῃ ἀλλὰ καὶ καλλιτερεύσῃ ἐκείνον ποῦ ἔπαισε.

III

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ Ἄρχηγός ἔχει ἀμβολίαν ἐὰν μία πράξις πρέπει νὰ τιμωρηθῇ ἢ ποία ποινὴ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ, τότε πρέπει, προτοῦ ἀποφασίσῃ, νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ πρέπει νὰ συμμορφωθῇ.

IV

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ Ἄρχηγός ἔχει ἀμβολίαν ἐὰν μία πράξις πρέπει νὰ τιμωρηθῇ ἢ ποία ποινὴ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ, τότε πρέπει, προτοῦ ἀποφασίσῃ, νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ πρέπει νὰ συμμορφωθῇ.

V

Ἐπιτίμησις
Ἐνώπιον τῆς Ἐνωμοτίας ἐπιτίμησις, 3) ἀναγγελλίαν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας, 4) ἐπιβράνδυνσιν τῆς προαγωγῆς, ἐπιβάλλει δὲ Ἄρχηγός ἀνακρίνων μόνος τὸ παράπτωμα καὶ ἀποφασίζων περὶ τῆς καταμετρούσεως τῆς ποινῆς. Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθοῦν τὰ εἶδη τῶν πράξεων, ποῦ πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν δι' αὐτὸ μένει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἄρχηγοῦ ποῖαν ἐκ τῶν ἄνω ποινῶν εἶναι χρήσιμον νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως, κατὰ τὴν κρίσιν του, τιμωρήσῃ ἀλλὰ καὶ καλλιτερεύσῃ ἐκείνον ποῦ ἔπαισε.

- 1). Ἐπιτίμησις ἐνώπιον τῆς Ὀμάδος.
- 2). Ὑποβιβασμός.
- 3). Προσωρινὴ ἀφαίρεσις τοῦ Σήματος.
- 4). Προσωρινὴ παῦσις μετὰ παραδόσεως στολῆς καὶ ἐξαρτίσεως κατὰ τὴν παῦσιν.
- 5). Ἀπόλυσις.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω ποινῶν τηροῦνται οἱ ἀκόλουθοι κανόνες.

α). Ἀφ' οὗ ὁ Ἄρχηγός, εἴτε ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως εἴτε κατόπιν καταγγελίας, λάβῃ γνώσιν τῆς τιμωρητέας πράξεως προβαίνει ἀμέσως εἰς ἀνάκρισιν ἐξετάζων τὸν πταίσαντα, ἀκούων καὶ ἐξετάζων τοὺς μάρτυρας καὶ προσπαθῶν μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐξακριβώσῃ τί πραγματικῶς συνέβη, καὶ δι' ὅλα αὐτὰ θὰ κρατῇ ἔγγραφον πρακτικόν, ὅσον τὸ δυνατόν σύντομον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογράψουν ὅσοι καταθέτουν.

β). Ἀφ' οὗ τελειώσῃ τὴν τοιαύτην ἀνάκρισιν καὶ μορφώσῃ τὴν γνώμην ὅτι ὑπάρχει τιμωρητέα πράξις καὶ ὅτι ἡ πράξις καλὸν νὰ τιμωρηθῇ μὲ μίαν ἐκ τῶν πέντε ἄνω ποινῶν, τότε δρίζει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ συνέλθῃ τὸ Δικαστήριον τῆς Ὀμάδος διὰ νὰ κρίνῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐφαρμόσῃ τὴν ποινήν.

VI

Τὸ δικαστήριον τῆς Ὀμάδος ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς:

- 1). Τὸν Ἄρχηγόν ὡς Πρόεδρον.
- 2). Τοὺς Ὑπαρχηγούς (τῶν ὁποίων ὁ ἀρχαιότερος δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν κωλυόμενον Ἄρχηγόν).
- 3). Τοὺς Ἐνωμοτάρχους.
- 4). Τοὺς Ὑπενωμοτάρχους.

Ἄν ὁ δικαζόμενος εἶναι Ἐνωμοτάρχης, τότε οἱ Ὑπενωμοτάρχαι δὲν συμμετέχουν τοῦ Δικαστηρίου, διότι κάθε Πρόσκοπος πρέπει νὰ δικάζεται ἀπὸ τοὺς ὁμοιοβάθμους του καὶ τοὺς ἀνωτέρους του.

Ἐὰν ἐμποδιοσθοῦν μερικοὶ ἐκ τῶν δικαστῶν τότε δύναται νὰ γείνη ἡ συνεδρίασις ἐὰν ὁ Ἄρχηγός θεωρῇ τοὺς παρόντας ἐπαρκεῖς.

Τὸ Δικαστήριον συνεδριάζει ἐν στολῇ καὶ ἄνευ πύλων.

VII

Ὁ Ἄρχηγός ὁρίζων τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Δικαστηρίου καλεῖ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὸν πταίσαντα καὶ τοὺς ἀναγκαίους μάρτυρας.

VIII

Ὅταν συγκροτηθῇ τὸ Δικαστήριον ὁ Πρόεδρος ἐξηγεῖ περὶ τίνος πρόκειται χωρὶς νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του, τὴν ὁποίαν τυχὸν ἐμόρφωσε κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, κατόπιν ἀκούονται οἱ μάρτυρες, ἀναγινώσκειται τὸ σύντομον πρακτικόν τοῦ Ἄρχηγοῦ καὶ ἀπολογεῖται ὁ πταίσας δίδων τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.

Ὅλην τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν διενθῦνει ὁ Πρόεδρος.

IX

Ὁ πταίσας ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐν στολῇ.

Ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπουσία τοῦ πταίσαντος θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις καὶ δικάζεται οὗτος ἐρήμην.

X

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἕκαστος Δικαστῆς ἔχει ἀπόλυτον δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ θέτῃ ἐρωτήσεις εἰς τὸν πταίσαντα καὶ τοὺς μάρτυρας μέχρι τελείας ἐξακριβώσεως τοῦ ζητήματος καὶ διαφωτίσεως τοῦ Δικαστηρίου.

XI

Ἡ διαδικασία γίνεται δημοσίᾳ. Ἐν αὐτῇ πρέπει νὰ παρίσταται ὁλόκληρος ἡ Ὀμάς καθὼς καὶ κάθε ἄλλος Πρόσκοπος.

XII

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικα-

σίας τὸ Δικαστήριον ἀποχωρεῖ πρὸς σύσκεψιν καὶ ἔξδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του.

Οὐδεμίαν δὲ ἔξφρασιν γνώμης τῶν δικαστῶν ἢ συζήτησιν γίνεται παρουσία τοῦ πταίσαντος. Πᾶσι δὲ ἡ διάσκεψις πρέπει νὰ μείνῃ μυστική.

Τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας κρατεῖται σύντομον ἔγγραφον πρακτικὸν καὶ ἡ ἀπόφρασις συντάσσεται ἔγγραφως.

Ὡς γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ παραστή καὶ Πρόσκοπος μὴ βαθμοφόρος ἄνευ ὅμως δικαιώματος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψηφίσῃ.

XIII

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

XIV

Τὴν ἀπόφρασιν ἀναγινώσκει δυνατὰ ὁ Πρόεδρος εἰς τὴν συνεδρίασιν ἐνώπιον τοῦ πταίσαντος, τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀκροατηρίου, ἄλλων ὁμοίων καὶ τοιχοκολλᾶ ἐκεῖ ὅπου καὶ τὰς ἡμερησίας διαταγὰς τῆς Ὁμάδος.

XV

Κατὰ τὴν δίκην οὐδεὶς ἐκ τῶν δικαστῶν, οὔτε ἄλλος τις τρίτος, ἐκτελεῖ χρέη δημοσίου κατηγόρου ἢ καὶ συνηγόρου.

XVI

Ἐὰν συγκεντρωθῇ τὸ Δικαστήριον συνεδριάζει τοῦτο μὲ ἐπισημότητα καὶ οἱ παρόντες κατὰ τὴν συνεδρίασιν Πρόσκοποι ἢ βαθμοφόροι ὀφείλου νὰ δεικνύουν τὸ ὅποιον ἔχουσιν σέβας ἐγειρόμενοι κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τοῦ Δικαστηρίου.

XVII

Τὴν ἀπόφρασιν τοῦ Δικαστηρίου ἐκτελεῖ

ΣΑΜΟΥΗΛ ΜΟΡΣ

Ὁ Σ. Μόρς ἦτο ζωγράφος Ἀμερικανὸς ταξειδύων μίαν φορὰν, ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Ἀμερικήν, ἐπένοησε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἠλεκτρομαγνήτου, ἣτις ἐπέπρωτο νὰ κυριαρχήσῃ, καὶ ἰδοὺ πῶς:

Ὁ Σαμουήλ Μόρς, καθὼς ἀναφέρει ἡ ἱστορία, ἐκ συμπτώσεως ἤκουσεν εἰς τὸ πλοῖον εὐρισκόμενος, τὸν συνταξιδιώτην του Κάρολον Ἰάξωνα ἐκ Βοστώνης καταγόμενον, νὰ δεικνύῃ καὶ νὰ ἐκθειάζῃ μικρὸν ἠλεκτρομαγνήτην καὶ ἠλεκτρικὴν στήλην, τοὺς ὁποίους εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ.

Ὁ Μόρς φαίνεται, ἀντιληφθεὶς τὴν δυνατὴν χρῆσιν αὐτῶν ἐν τῇ τηλεγραφίᾳ καὶ ἐπωφεληθεὶς τῆς περιστάσεως συνέλαβε τὴν ἰδέαν καταλλήλως, τὴν ὁποίαν καὶ ἐφήρμασεν ἐμπράκτως μετὰ τὴν εἰς Ἀμερικήν ἐπιστροφὴν του. Ὅπως λοιπὸν κατὰ τὸ ἔτος 1837 παρουσίασε πλήρες τὸ σύστημά του εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτὸν ἀμέσως ἕνεκα διαφωνίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὸν Μάριον τοῦ 1843 τὸ Συνέδριον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐφήρτισε τὸ ποσὸν τῶν 30.000 δολλαρίων διὰ θαλάνην τηλεγράφου δοκιμαστικοῦ.

Κατόπιν ἐνεκρίθη τὸ σύστημά του ὀριστικῶς καὶ

ἀμέσως, ἐὰν εἶνε δυνατόν, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὁμάδος, ἐκτὸς ἐὰν κάμῃ ἔφρασιν ὁ πταίσις.

XVIII

Ἡ ἐπιτήμησις ἐνώπιον τῆς Ὁμάδος γίνεται κατὰ τὴν προεσχῆ συγκέντρωσιν τῆς Ὁμάδος, παρατεταγμένης μὲ ἐπισημότητα.

XIX

Ἐναντίον τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ δὲν ἐπιτρέπεται οὐδεμίαν ἔφρασιν.

XX

Ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἔφρασις ἐνώπιον τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὅποια δικάζει συγκροτοῦσα δικαστήριον κατὰ τοὺς ἰδίους κανόνας ὅπως διὰ τὸ Δικαστήριον τῆς Ὁμάδος. Ἡ ἀπόφρασις τῆς εἶναι ὀριστική.

XXI

Τὰ ἐνδεχόμενα παραπτώματα τῶν Ὑπαρχηγῶν καὶ Ἀρχηγῶν δικάζει ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπή. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ἐπιτρέπεται ἔφρασις πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου.

XXII

Ἐὰν ὁ Ἀρχηγὸς ἢ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν τοῦτο παιδαγωγικῶς χρήσιμον δύναται νὰ ἀποφασίσουν ὅτι ὁ καταδικασθεὶς διὰ πρώτην φορὰν δὲν θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ποινὴν του. Ἐὰν ὅμως πταίσῃ ἐκ νέου καὶ εὐρεθῆς ἔνοχος (ἔστω καὶ διὰ διαφορετικὴν πράξιν) καταδικασθῆ, τότε ἐκτελεῖ καὶ τὰς δύο ποινάς.

Ἀλεξάνδρεια 2/15 Αὐγούστου 1914

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

ΑΝΤ. Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ἐστέρθη ὑπὸ ἐπιτυχίας θεωρηθὲν ὡς τέλειος τῆς ἐποχῆς τηλεγράφος.

Τῷ 1848 κατεσκευάσθη ἡ πρώτη τηλεγραφικὴ γραμμὴ ὑπὸ τοῦ Κούκ μεταξὺ Λονδίνου καὶ τῆς West Drayton, ἀλλὰ ἀμέσως κατενοήθη ὅτι ἔπρεπε τὸ σύστημα νὰ στηρίζεται ἐπὶ πασσάλων, ἀπομεμονωμένων ἵνα μὴ χάνηται τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα διοχετευόμενον δι' αὐτῶν εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν ἐβράδυνον νὰ ἐπινοήσουν τοὺς ἐκ πορσελάνης μονωτήρας, ὧν ποιούμεθα χρῆσιν τὴν σήμερον μὲ μικρὰν παραλλαγὴν των. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι διὰ τοῦ Μορσικοῦ συστήματος, ἤτοι τῶν συνθηματικῶν σημείων τοῦ Μορσικοῦ ἀλφαβήτου δύναται δύο ἄτομα νὰ συνεννοῦνται διὰ τοῦ κτύπου, διὰ τῶν κινήσεων, διὰ τοῦ φωτός, διὰ βάρδου ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου μέσου, ἀρκεῖ νὰ ἀπομυμῶνται τὰ σημεῖα τοῦ τηλεγράφου Μόρς ἀπαρτιζόμενα, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ γραμμῶν καὶ στιγμῶν. Σήμερον ὅλη ἡ γῆ μας εἶναι συνδεδεμένη διὰ τηλεγραφικῶν συρμάτων μορσικοῦ τηλεγράφου, ἐναερίως καὶ ὑποβρυχίως, δι' ὧν συγκοινωνοῦσιν οἱ αἱ πόλεις καὶ κωμοπόλεις. Ἐν Ἑλλάδι εἰσῆχθη τῷ 1859.

Γ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΜΟΤΑΡΧΗΣ 7 ΟΜΑΔΟΣ Α-Α

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΛΙΠΟΘΥΜΙΑ

Λιποθυμία λέγεται όταν κανείς ἔνεκα μεγάλου πόνου, μεγάλης συγκινήσεως, ἢ μεγάλης ἀδυναμίας αἰσθάνεται ἀδιαθεσίαν κατ' ἀρχὰς καὶ ὕστερα βάρος εἰς τὸ ἐπιγαστριον· γίνεται ὠχρὸς, ἢ ἀναπνοή του εἶναι μικρὰ, ἰδρώνει ἰδίως εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἄκρα, τὰ αὐτιά του βοῖζον, ἢ ὄρασις γίνεται θολή καὶ πίπτει ἀναίσθητος.

Ἡ πρώτη μας φροντίς εἶναι νὰ ξεσφίξωμεν ἀμέσως τὰ ρουχὰ του—εἰς τὸν λαιμὸν εἰς τὸν θώρακα καὶ εἰς τὴν κοιλίαν—, νὰ τὸν θέσωμεν κατὰ γῆς, νὰ βάλωμεν τὸ κεφάλι χαμηλότερα τοῦ σώματος, νὰ τοῦ κάμωμεν ὀλίγον ἀέρα καὶ μὲ ἓνα κομάτι πανί, πετσέτα ἢ μανδύλι βρεγμένο μὲ κρύο νερὸ ἢ κολώνια νὰ κτυπήσωμεν ἑλαφρῶς τὸ πρόσωπον καὶ νὰ τρίψωμεν τὴν καρδιακὴν χώραν.

Ἐὰν ἔχωμεν αἰθέρρα ἢ ἀμμωνίαν νὰ τὰ πλησιάσωμεν εἰς τοὺς ῥώθωνας εἴτε ἀνοίγοντες τὸ μπουκαλάκι εἴτε μὲ ἓνα κομμάτι βαμβάκι βρεγμένο εἰς τὰς ἄνω οὐσίας.

Ἐὰν ἡ λιποθυμία ἐξακολουθῇ κάμνομεν ἐντριβὰς καὶ εἰς τὰ ἄκρα καὶ ἐὰν ἔχωμεν προχειροὺς συναπισμοὺς τοὺς ἐφαρμόζομεν εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν καὶ εἰς τὰ ἄκρα καὶ ἰδίως εἰς τὰ κάτω.

Ἡ λιποθυμία διαρκεῖ ὀλίγα λεπτά· ὅταν ὁ ἄνθρωπος συνέλθῃ τοῦ διδομεν νὰ πῆ ὀλίγο νερὸ ἢ κονιάκ ἢ καφέ ἢ σαμπάνια.

Ἐὰν ἡμῶς μεθ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἡ λιποθυμία ἐξακολουθῇ, τότε πρέπει νὰ κάμωμεν τὴν τεχνικὴν ἀναπνοήν. Τεχνητὴ ἀναπνοὴ λέγεται ὅταν διὰ τεχνητῶν μέσων ἐπαναφέρωμεν τὴν ἀναπνοήν.

Γίνεται δὲ ὡς ἑξῆς :

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΡΕΥΗΤΑΙ Η ΟΜΑΣ

Ἐχομεν ἤδη ἐξετάσει τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐδάφους ὑπὸ μεμονωμένων προσκόπων· ὅσα εἶπομεν εἶναι ἀπαραίτητα δι' ἕκαστον, ὅστις θέλει νὰ γίνῃ πραγματικῶς πρόσκοπος, καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ μείνῃ κανεὶς ὅστις νὰ μὴ μάθῃ νὰ τὰ ἐφαρμόξῃ. Ἡδὴ θὰ περιγράψωμεν πῶς πρέπει νὰ πορευῆται ἡ Ὀμάς.

Εἴτε μικρὸς εἴτε μέγας ἀριθμὸς συμπορευομένων προσκόπων βαδίζων που εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀκολουθήσῃ γενικούς τινὰς κανόνας ἐπιβαλλομένους εἰς πάντα εὐτάκτως πορευόμενον ὁμίλον, τοὺς ὁποίους ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συμπορευομένων δύναται νὰ μετα-

1ον). Ὁ ἄρρωστος εἶναι ἑξαπλωμένος χάμου· ἓνας πρόσκοπος ὀφείλει νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα τοῦ ἀσθενοῦς, νὰ συλλάβῃ τὴν γλῶσσαν μὲ τὰ δάκτυλα, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ μὴ γλιστροῦν εἶναι καλλίτερον νὰ εἶναι τυλιγμένα σ' τὸ μανδύλι, καὶ νὰ τραβᾷ πρὸς τὰ ἔξω τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ τὴν ἀφίρῃ πρὸς τὸ βάθος τοῦ στόματος ρυθμικῶς 18 ἕως 20 φορὰς εἰς τὸ λεπτόν, διότι φυσιολογικῶς ἀναπνέομεν 18—20 φορὰς εἰς τὸ λεπτόν.

2ον). Δεύτερος πρόσκοπος γονατίζει ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀρρώστου καὶ διὰ τῶν δύο του χειρῶν συλλαμβάνει ἀπὸ τὸν καρπὸν τὰς δύο χεῖρας τοῦ ἀσθενοῦς, τὰς ὁποίας ἔλκει πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔξω καὶ ἔπειτα πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπισθεν αὐτῆς.

Αἱ κινήσεις αὗται ἔχουν σκοπὸν νὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν τοὺς μῦς τοῦ θώρακος διὰ τῶν ὁποίων φυσιολογικῶς γίνεται ἡ ἀναπνοή.

Ἐπειτα ἐπαναφέρωμεν τὰς χεῖρας τοῦ ἀσθενοῦς πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ κάτω καὶ τὰς πλησιάζομεν εἰς τὰ πλάγια τοῦ θώρακος πρὸς τὴν βάσιν, τὴν ὁποίαν καὶ πιέζομεν ἑλαφρῶς· διὰ τῶν κινήσεων αὐτῶν προσπαθοῦμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν ἐκπνοήν.

Αἱ κινήσεις τῆς εἰσπνοῆς καὶ τῆς ἐκπνοῆς πρέπει νὰ γίνωνται ζωηρά, 18—20 φορὰς εἰς τὸ λεπτόν, καὶ νὰ συμβαδίζουσι μὲ τὸ βῆμα τῆς γλώσσης εἰς τρόπον ὥστε αἱ κινήσεις τῆς εἰσπνοῆς νὰ γίνωνται συγχρόνως μὲ τὴν ἔλξιν τῆς γλώσσης πρὸς τὰ ἔξω καὶ αἱ κινήσεις τῆς ἐκπνοῆς νὰ γίνωνται καθ' ὃν χρόνον ἀφίρνομεν τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ βάθος τοῦ στόματος.

(Ἀκολουθεῖ)

Μ. ΤΣΑΤΣΑΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

βάλλῃ ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν ἐκάστοτε περιπτώσεων συνδυαζομένων μὲ τὴν κρίσιν του.

Ἐπειδὴ βάσις ὀργανικοῦ τμήματος προσκόπων εἶναι ἡ Ὀμάς ἀποτελουμένη παρ' ἡμῖν ἀπὸ 40 προσκόπων διηρημένους εἰς 5 ἐνωμοτίας, ταύτην ἔχοντες ὑπ' ὄφιν θὰ ἐκθέσωμεν ὅσα φρονοῦμεν.

Παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅλων τῶν προσκόπων τὰ ὑποδήματα νὰ εἶναι εὐρύχωρα· τὰ στενά ὑποδήματα κουράζουσι ἐνωρίτερον ἀφ' ὅτι πρέπει τοὺς προσκόπους καὶ προξενοῦν κάλους, οἱ ὁποῖοι πολλακίς γίνονται ὑπαίτιοι μεγάλων συμφορῶν· δὲν εἶναι ἄξιος

νά γίνη πρόσκοπος εκείνος ὅτις ἔχει κάλους· ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι μεταξὺ τῶν δακτύλων, ὀλίγον βαμβάκι εἶναι καλὸν ἀντιφάρμακον διὰ τὴν πορείαν. Τὰ νύχια πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι κομμένα, διότι καὶ ταῦτα πολλάκις χω- νόμενα μέσα εἰς τὸ κρέας ἐκατέρωθεν προ- ξενοῦσι μεγάλους πόρους. Τὸ πλύσιμο τῶν ποδῶν μὲ ζεστὸ νερὸ συνιστᾶται εἰς τοὺς προ- σκόπους πρὸ καὶ κατόπιν πορείας· εἶναι πολὺ ξεκουραστικόν. Πρὸ μακρᾶς πορείας πλύσιμο τῶν ποδῶν καὶ ἄλειμμα μὲ λίγη βαζελίνα εἶνε πολλάκις σωτήριον.

Ὁ συνηθέστερος σχηματισμὸς, ὃν ἔχουσα πορεύεται ἡ Ὀμάς, εἶναι ὁ τῆς φάλαγγος κατὰ τετράδας· ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἀναγκαῖος οὗτος πάντοτε· ἡ Ὀμάς δύναται νὰ βαδίση καὶ εἰς φάλαγγα κατὰ ἐξάδας ἢ καὶ κατ' ἐνωμοτίας, ὅταν ὁ χῶρος τὸ ἐπιτρέπη, καὶ κατὰ δυνάδας ἢ καὶ κατ' ἄνδρα, ὅταν ὁ χῶρος δὲν τὸ ἐπιτρέπη, ὡσαύτως αἱ τετράδες ἢ καὶ αἱ δυνάδες δύνανται νὰ χωρισθῶσι καὶ νὰ πο- ρεῖωνται ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ, ὅταν ὑπάρχη ἢ πολλὴ λάσπη ἢ πολλὴ σκόνι, τὰς ὁποίας ἔφ' ὅσον ὑνάμεθα ἀποφεύγωμεν, ἀλλὰ φρον- τίζομεν πάντοτε νὰ μὴ παρακωλύωμεν διὰ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως τὴν κυκλοφορίαν τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. Τὸ ὅτι ἡ πορευομένη Ὀμάς ἀκολουθεῖ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ὁδοῦ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ τὸ ὑπομνήσωμεν.

Ὁ ἀρχηγὸς πορεύεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ὀμά-δος, οἱ δ' Ὑπαρχηγοὶ ἔφ' ἑνὸς τῶν πλευρῶν τῆς φάλαγγος· δύναται ὁ ἀρχηγὸς ν' ἀπομα- κρύνηται τῆς πρὸ τῆς Ὀμάδος θέσεώς του, ἀλλ' ἀντικαθίσταται ὑφ' ἑνὸς τῶν ὑπαρχηγῶν, ὃν ὀρίζει. Εἰς τὰς πρώτας τετράδας τῆς φάλαγ-

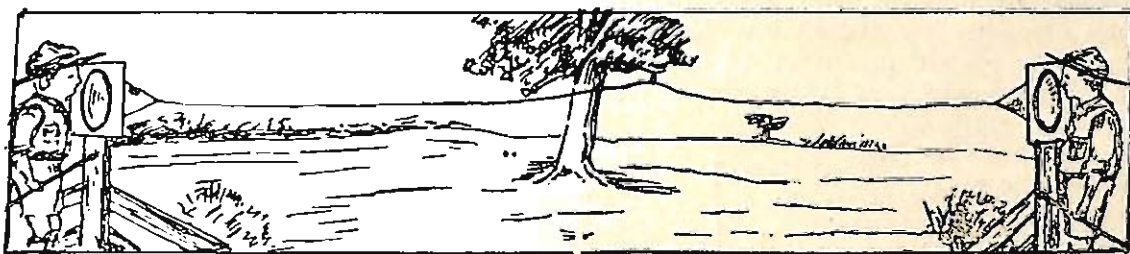
γος τάσσει πάντοτε τοὺς μικρότερον ἀνάστημα ἔχοντας προσκόπους.

Ἡ πορευομένη Ὀμάς ἀκολουθεῖ τοὺς ἀκολουθίους βηματισμοὺς· τὸν βάδην βημα-τισμὸν, ὅστις εἶναι ὁ συνήθης· τὸ βῆμα ταχὺ, ὅπερ εἶναι ἐπιτάχυνσις τοῦ βάδην· τὸ βῆμα προσκόπων, ὅπερ εἶναι ἐναλλάξ βάδην καὶ τροχάδην τὸν τροχάδην βηματισμὸν· τὸ βῆμα προσβολῆς, ἧτοι ἐπιτάχυνσιν τοῦ τροχάδην, καὶ τὸ τελευταῖον καὶ μᾶλλον ἐν χρήσει κατὰ τὰς μεγάλας πορείας τὸν ὁδοιπορικὸν βηματι-σμὸν. Μία Ὀμάς πορευομένη ὁδοιπορικῶς διατρέχει 4 χιλιόμετρα καθ' ὄραν, λαμβανο-μένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ὠριαίας δεκαλέπτου στάσεως. Ἐν τούτοις οἱ πρόσκοποι δὲν ἀκο-λουθοῦσι τὴν τακτικὴν αὐτὴν πορείαν πάντοτε· δύνανται νὰ διατρέξωσι μέγα διάστημα μὲ τὸ βῆμα προσκόπων, καθὼς δύνανται νὰ διαλυ-θῶσι πάραυτα, νὰ διασκορπισθῶσιν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν διερευνῶντες τὰ πάντα, καὶ εἶτα ν' ἀνασυνταχθῶσιν ἀστραπιαίως. Εἶναι πάντοτε ἔτιμοι δι' ὅτι δῆποτε ἤθελε τοὺς συμβῆ.

Ἀναπαυόμενοι δὲν ἴστανται ποτὲ ἐν τῇ ὁδῷ, διότι παρακωλύουσι τὴν ἐν αὐτῇ κυκλο-φορίαν, κἀθιγνται ἔφ' ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνα-παυτικώτερον ἔφ' ἑνὸς τῶν πλευρῶν τῆς ὁδοῦ. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς νὰ πίνωσιν οἱ πρόσκοποι νερὸ καὶ τὴν διάρκειαν τῆς πορείας· ἂν αἰσθάνωνται μεγάλην δίψαν, ἢ γαργάρα εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικὴ, χωρὶς ὅμως νὰ καταπίωσι τὸ νερὸ. Ἄν δύναται νὰ ἐξοικονομηθῆ, συνιστᾶται ὡς δροισιστικὸν ποτὸν τὸ ψυχρὸν καὶ ἄνευ ζαχαρώσεως τῆτον.

Π. Ν. ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

Ἀρχηγὸς 2^{ος} Ὀμάδος Α. Α.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

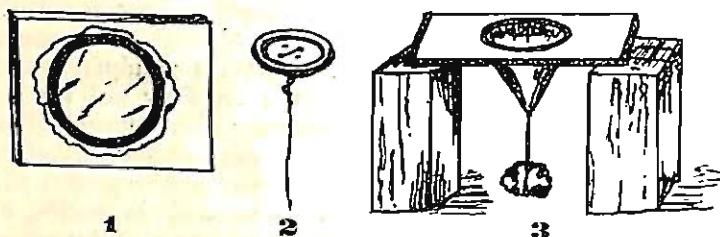
Ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἀληθοῦς τηλεφώνου εἶναι ἐργασία πολὺ δύσκολος, ἀλλὰ δυνά-μεθα νὰ κατασκευάσωμεν προσκοπικώτατα ἓνα καλὸν τηλέφωνον διὰ μέσων ἀπλουστά-των τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐπιτρέπη νὰ συγκι-νωνῶμεν θαυμασίως εἰς ἀπόστασιν 300—400 μέτρων.

Μεταξὺ τῶν ὑλικῶν τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμο-ποιήσωμεν, ἔχομεν ἀνάγκην δύο μικρῶν σανιδίων μήκους 28 ἑκατοστῶν, πλάτους 20 ἐκ. καὶ πάχους 1 περίπου ἑκατοστοῦ. Εἰς τὸ

μέσον αὐτῶν ἀνοίγομεν ὀπὴν στρογγύλην διαμέτρου 16 περίπου ἑκατοστῶν.

Ἀφοῦ ἐτοιμάσωμεν τὰ σανίδια ταῦτα ἔχο-μεν ἀνάγκην δύο (2) φρέσκων οὐροδόχων κύστεων βοῶν (κοινῶς φοῦσκες). Τὰς φου-σκόμεν καὶ τὰς ἀφίνομεν φουσκομένας ἀφοῦ δέσωμεν τὰ στόμιά των ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ τενωθοῦν καλῶς χωρὶς νὰ τὰς ἀφίσωμεν νὰ ξηρανθοῦν πολὺ. Ὅταν αὐταὶ τενωθοῦν καλῶς ἀποκόπτομεν τὸν λαι-μόν των καὶ τὰς μουσκεύομεν ἐντὸς ὕδατος

ζεστοῦ μέχρις ὅτου γίνωσι λευκαὶ καὶ μαλακαί. Τὰς θέτομεν τότε ἐπὶ τῶν ὀπῶν τὰς ὁποίας ἠνοίξαμεν ἐπὶ τῶν σανιδίων ἐφαρμοζόντες τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν ἐπὶ τῶν σανιδίων, πρέπει δὲ νὰ ἐφαρμοσθῶσι καλῶς, χωρὶς ζαροματιές καὶ χωρὶς ἢ μία πλευρὰ νὰ εἶναι πλέον τεντωμένη ἀπὸ τὴν ἄλλην. Μετὰ ταῦτα λαμβάνομεν ἓνα λεπτὸν στεφάνι ἀπὸ χαλκὸν καὶ καρφόνομεν αὐτὸ γύρω γύρω ἄνωθεν

τοῦ δέρματος τῆς κύστεως, ὡς φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα (1) τοιουτοτρόπως τὸ δέρμα τῆς κύστεως θὰ τενωθῆ καλῶς ἐπὶ τοῦ σανιδίου, ἀποκόπτομεν δὲ τὰ ἐξέχοντα τῆς στεφάνου μέρη τῆς κύστεως.

Κατόπιν λαμβάνομεν ἓν κομβίον, εἰς τὸ ὁποῖον προσδένομεν, περνῶντες διὰ τῶν δύο ὀπῶν αὐτοῦ λεπτὸν μεταλλικὸν σῦρμα τὸ ὁποῖον ἐνοῦμεν κάτωθεν αὐτοῦ στερεῶς ὡς φαίνεται ἐν τῷ σχήματι (2). Τρυποῦμεν μετα-

ταῦτα ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τὸ δέρμα τῆς κύστεως καὶ δι' αὐτοῦ περνῶμεν τὸ σῦρμα κάτωθεν τοῦ ὁποίου δένομεν βίρος τι ἵνα σύρῃ αὐτὸ πρὸς τὰ κάτω καὶ σχηματισθῆ ἓνα γωνίον, τὸ θέτομεν δὲ εἰς τὸν ἥλιον μέχρις ὅτου ξηρανθῆ καλῶς (εἰκὼν 3). Τὸ αὐτὸ πράττομεν καὶ διὰ τὴν ἄλλην κύστιν.

Ἐπειδὴ ξηρανθῶσι καλῶς οἱ δύο οὕτως εἰπεῖν, τηλεφωνικοὶ σταθμοὶ μας, συνδέομεν

αὐτοὺς διὰ χαλκίνου σῦρματος καὶ τοιουτοτρόπως ἢ τηλεφωνικὴ μας γραμμὴ εἶναι ἔτοιμος ὅπως μᾶς θέσῃ εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τῶν μακρὰν ἡμῶν εὐρισκομένων φίλων. Ἴνα ἡ φωνὴ μας γίνεται εὐκρινεστέρα εἰς τὸν ἀντίθετον σταθμὸν δρφεῖλομεν νὰ ὀμιλῶμεν ἐντὸς τοῦ δερματίνου γωνίου.

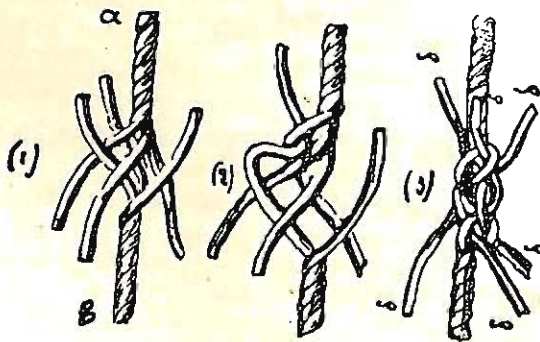
(Ἐκ τοῦ Qui-rougroui-comment ?)

Λ. ΠΤΕΡΗΣ

Ἀρχηγὸς 6ης Ὁμάδος Α. Α.

ΠΕΡΙ ΑΜΜΑΤΙΣΕΩΣ

Διὰ νὰ ἀμματίσωμεν δύο σχοινία λαμβάνομεν τὰς δύο ἄκρας αὐτῶν τὰς ὁποίας ξεπλέκομεν μέχρι τινὸς (ἕως 0,20 μέτρ.) κατόπιν θέτομεν οὕτω πως τὰ δύο σχοινία ὡστε τὰ ξεπλεγμένα σχοινάκια (ἢ ἔμπολα παρὰ τοῖς ναυτικοῖς) τοῦ ἑνὸς σχοινίου νὰ εἰσέρχονται διαδοχικῶς μεταξὺ τῶν ξεπλεγμένων σχοινακίων τοῦ ἄλλου, ὡς φαίνεται ἐν τῇ κάτωθι εἰκόνι (1). Ἐπειτα διὰ τῆς σιδηρᾶς αἰχμῆς τοῦ σονγιᾶ μας (κοινῶς καβίλια) ἀνοίγομεν ἓνα μάτι (μιά τρύπα) εἰς τὸ σχοινίον (β) δηλαδὴ ἀνασηκῶνομεν ἓνα ἀπὸ τὰ τρία σχοινάκια τοῦ σχοινίου χωρὶς νὰ τὸ ξεπλέξωμεν, εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερὰ ἀναλόγως τῆς διεύθυνσεως τῶν μελλόντων νὰ διέλθωσι δι' αὐτοῦ σχοινακίων τοῦ σχοινίου (α). Κατόπιν λαμβάνομεν ἓνα σχοινάκι τοῦ

σχοινίου (α) τὸ ὁποῖον περνῶμεν διὰ τοῦ ἑνὸς μάτι (δπῆς) τοῦ σχοινίου (β) καὶ ἀνοίγομεν ἕτερον μάτι πλησίον τοῦ πρώτου εἰς τὸ ἀριστερὸν ἢ δεξιὸν σχοινάκι τοῦ (β), διὰ τοῦ ὁποίου περνῶμεν τὸ δεύτερον ξεπλεγμένον σχοινάκι τοῦ σχοινίου (α) καὶ τοιουτοτρόπως διὰ τὸ τρίτον (εἰκ. 2 καὶ 3).

Τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἐξακολουθοῦμεν καὶ ἀντιστρόφως δηλαδὴ ἀνοίγομεν μάτια εἰς τὸ σχοινίον (α) καὶ περνῶμεν δι' αὐτῶν τὰ σχοινάκια τοῦ σχοινίου (β) δυνάμεθα δὲ νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἑκατέρωθεν τὴν ἐργασίαν ταύτην διὰ νὰ εἶνε στερεωτέρα ἢ ἀμματισία. Τέλος κόπτομεν τὰς ἀπομενούσας ἄκρας τῶν σχοινακίων (δ) (εἰκὼν 3).

Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΗΣ 8 ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Κιλίκis 20 Ιουνίου 1913. Βραδύα δλοσκότεινη, ποῦ καὶ ποῦ σοῦν ἀπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας σὰν ρουκέτες αἱ βουλγάρικες ὀβίδες, ὁ στρατὸς καίτοι κουρασμένος ἀπὸ τὴ διήμερο πάλη, μένει ἀγρυπνος στὰς θέσεις του ἔμπρὸς στὸ Κιλίκis, τὸ περίφημο καὶ ξακουστὸ αὐτὸ φρούριον.

Τὰ μεσάνυχτα μέσα στὴν ἡσυχία τὴν ὁποῖαν ταράττουν μόνον μερικὲς ὀβίδες καὶ ἀραιοὶ ἀλληλοτουφεκισμοὶ, οἱ Βούλγαροι μᾶς κάμνουν αἰφνιδιασμὸ, τὸ γνωστὸ πλέον πολεμικὸ παιγνίδι των, τοὺς περιμένομεν μὲ τὰς λόγχας στὰ τουφέκια, τοὺς ἀποθῶομεν καὶ αὐτοὶ νικημένοι καὶ ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴν ἀποτυχίαν των γυρίζουν στὰ προχώματα των.

Ἡ ὥρα περνᾷ, ἀρχίζει νὰ γλυκοχαράξῃ καὶ ἡ μάχη θ' ἀρχίσῃ καὶ πάλιν διὰ νὰ τελειώσῃ μὲ μιὰ νέα νίκη μας. Ὁ Συνταγματάρχης μου δίδει διαταγὰς διὰ τὴν πατάξιν τῆς πρώτης *τοῦ πρώτου μου τοῦ δυστυχημένου ἀλλ' ἐνδοξοῦ ἀπὸ τὴν πρώτην μάχην* τάγμα ποῦ ἔχασεν ἀπὸ τὴν πρώτην μάχην τοὺς ἀξιωματικούς του καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ παλληκάρια του καὶ τὴ τελευταία στιγμή τὸν γενναῖο ταγματάρχη του Περικλῆ Γραβάνη, ὅστις ἐπληρώθη, θὰ ἦτο πάλι στὴν πρώτη γραμμῇ.

Ὁ ταγματάρχου λοχαγὸς μου Κωνστ. Γεωργίου διατάσσει τὸν λόχον μου νὰ ἀποστελλῇ ἀνιχνευτὰς ὑπὸ ἓνα λοχίαν, ὁ κληρὸς ἔπεσε σ' ἐμένα.

— Λοχία, διατάσσει ὁ λοχαγὸς μου, θὰ πάρῃς μαζί σου τὴ διμοιρία σου καὶ θὰ ἀνιχνεύσῃς τὸ πρὸ ἡμῶν ἔδαφος μετὰ προσοχῆς, ὁ ἔχθρὸς δὲν ἀπέχει παρὰ 700—800 μέτρα. Πρόσεχε...

Νυκτερινὴ ἀνίχνευσις στὸ Κιλίκis ἰσοδυναμεῖ πρὸς βέβαιον θάνατον, αἱ διαταγαὶ δὲν τὸ ἐξετάζουν αὐτὸ, ὅταν δίδονται ὀφείλουν νὰ ἐκτελεσθοῦν πιστῶς, οἱ κίνδυνοι τίθενται ἐκτὸς τῆς σκέψεως τὴν στιγμήν ἐκελεῖνην.

— Μὰ ὄλο ἐμεῖς, Κύριε Λοχία, λέγουν μερικοί.

— Ὅσοι θέλουν νὰ μὲ ἀκολουθήσουν νὰ ἔβγουν ἀπὸ τὴν γραμμῇ, εἶναι μεγάλη ἡ τιμὴ νὰ πεθάνωμε γιὰ τὴ Πατρίδα μας ὅσοι θὰ μείνουν θὰ εἶναι δειλοὶ καὶ ἀνανδροί.

Αἱ δύο αὐταὶ λέξεις ἤρκεσαν νὰ τοὺς ἠλεκτροῖσουν καὶ μὲ μιᾶς νὰ προχωρήσῃ δλη ἡ διμοιρία ἔμπρὸς.

— Μπραβο λεβέντες μου, φωνάζω ἀπὸ τὴ χαρὰ μου, ἐνῶ ἀπὸ τὸν διπλανὸ λόχον

τὸν 12ον ἀποχωρίζεται ἓνας μικρὸς στρατιώτης, ἔρχεται μπροστά μου καὶ στέκει εἰς προσοχήν.

— Τὶ θέλεις ἐσὺ στρατιώτα;

— Κύριε Λοχία θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ ἔλθω μαζί σας.

— Μὰ, παιδί μου, καὶ ὁ λόχος σου θὰ πολεμήσῃ τὸ πρωτῖ, ἐνῶ ἡμεῖς ἴσως δὲν θὰ ὑπάρχωμεν, εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος ἡ ἀνίχνευσις καὶ πρὸ πάντων σὲ μέρη γεμάτα ἐχθρικά προχώματα καὶ κανόνια.

— Μὲ πέρνετε ἴσως γιὰ μικρὸ, κύριε Λοχία, ἦλθα ἀπὸ τὴ Κύπρο νὰ πολεμήσω καὶ νὰ πεθάνω ἐνδόξως, δὲν μὲ θυμᾶσθε; ἤμουν τότε μικρὸς μόλις 8 ἐτῶν, σὰς ἔλεγα τὰ τραγούδια τοῦ Μασούκα στὴ Κυρήνεια τῆς Κύπρου ὅταν ἦλθατε μὲ τὸ καράβι τοῦ ἀδελφοῦ σας, εἶμαι ὁ Ἄρης Μ... τώρα μεγάλωσα ἀνήκω στὴ Μάννα ποῦ γνώρισα στὰ τραγούδια, θέλω νὰ πεθάνω γιὰ τὴ Δόξα Τῆς.

— Μπραβο Ἄρη, σὲ πέρνω μαζί μου ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν σου δὲν θὰ εἴψῃς τούφεκιά σου καὶ ἐπιθυμῆσαι, ἐτελείωσε τὸ πρωτῖ, οἱ Βούλγαροι, ποῦ μᾶς ἀντελήφθησαν, μοῦ ἀπάσαν ἓνα δεκάρι καὶ πρὸς στρατιώτας.

Εἰς τὰς 10 τὸ πρωτῖ στὴν ἐκείνη ποῦ ἐκείναμε διὰ νὰ πάρωμε τὸ Κιλίκis, ὁ μικρὸς Ἄρης ἔπεφτε νεκρὸς δίπλα μου μόλις προφθάσας νὰ προφέρῃ μὲ τὰ τρέμοντα χεῖλη του « Πεθαίνω γιὰ τὴ Δόξα τῆς Πατρίδος μου, λυποῦμαι ποῦ δὲν θὰ ἴδω ἐλεύθερη τὴν ἀγαπητὴ μου Κύπρο ».

Τοῦ ἔκλεισα τὰ μάτια καὶ τοῦ σταύρωσα τὰ χεῖρια καὶ γιὰ σταυρὸ τοῦ ἔβαλα στὴν ἀγκαλιὰ τὸ δοξασμένον τουφέκι του. Τὴν στιγμήν ἐκείνη εἶδα μέσ' τὸν καπνὸν τῶν τουφεκίων, μιὰ εὐμορφὴ δατασία, τὴν Δόξα νὰ τὸν φιλῇ καὶ νὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ τὸ φωτοστέφανο τῶν Ἡρώων καὶ τὴ Νίκη νὰ πετᾷ γοργῇ πρὸς τὸ ὑπερήφανο καὶ ξακουστὸ Κιλίκis ποῦ ἔπεφτε στὴ ὄρμη τῶν παλληκαριῶν μας μαζί μὲ τὸ δοξασμένον πέσιμον τοῦ μικροῦ παλληκαριοῦ.

Ὁ μικρὸς Ἡρὸς κατήγετο ἐκ Κύπρου, ἦτο ἡλικίας 16 ἐτῶν καὶ κατετάχθη εἰς τὸ 16ον Πεζ. Σύντ. ὡς ἐθελοντής. Θυμοῦμαι ὅταν ἓνα βράδυ μέσα στὸ καράβι τοῦ ἀδελφοῦ μου ἠθέλησα νὰ τὸν πειράξω δεικνύων εἰς αὐτὸν μιᾶν Τουρκικὴν σημαίαν, αὐτὸς τὴν πέρνει μὲ θυμὸ, τὴν πετᾷ κάτω καὶ τὴν πα-

τῆ, ἐκεῖνο δὲ ποῦ ποτὲ δὲν λημονῶ εἶναι ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ λατρεία ποῦ εἶχε ἀπὸ παιδάκι στὴ Σημαία μας, ὅταν τοῦ Τὴν ἔδωσα νὰ Τὴν ὑψώσῃ μιὰ Κυριακὴ στὸν ἴσθον τοῦ караβιοῦ, ἐγονάτισε, Τὴν φίλησε, καὶ ὅταν Τὴν ὑψώσε, ἄρχισε νὰ τραγουδῇ τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον μας καὶ νὰ ἀπαγγέλλῃ πατριωτικὰ τραγούδια τοῦ Ματσούκα.

(Μίμησις)

Α. ΠΤΕΡΗΣ

Ἀρχ. Σπς Ὁμάδος Α.Α.

Ο ΦΟΙΝΙΞ

Ὁ Φοῖνιξ εἶνε μυθολογικὸν πτηνὸν, ἐξηγούμενον ποικιλοτρόπως. Εἷς τινες συγγραφεῖς τὸ πτηνὸν τοῦτο περισταῖται ὡς αἰετὸς μὲ πτερὰ κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ἐρυθρὰ κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ χρυσᾶ, τὸ ὅποιον ἀναγεννᾶτο ἐκ τῶν λειψάνων του, αἵτινα ἔκαιεν, ἵνα καὶ πάλιν ἀναγεννηθῇ ἐξ αὐτῶν.

Κατὰ τινε ἄλλην παράδοσιν, ὁ Φοῖνιξ ἔζη 500 χρόνια προαισθανόμενος δὲ τὸν θάνατόν του κατασκεύαζε φωλεὰν ἐξ ἀρωματικῶν ξύλων, ταύτης δ' ἀναφλεγόμενης ὑπὸ τῶν καυστικῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ἔκαίετο καὶ αὐτός. Ὁ ἀναγεννόμενος δὲ νέος Φοῖνιξ ὡς πρώτην αὐτοῦ φροντίδα εἶχε τὴν μεταφορὰν καὶ ἐναπόθεσιν τῆς τέφρας τοῦ πατρὸς του εἰς τὸν ἐν Ἡλιουπόλει (τῆς Κοίλης Συρίας) ναὸν τοῦ Ἡλίου.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους οἱ Θηβαῖοι εἶχον ὡς σύμβολον τὸν Φοῖνικα· κατὰ τὸ 1820 ὁ Νικ. Ὑψηλάντης ὑπέβαλε εἰς ἐγκρισιν εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἀλέξανδρον ὡς ἀρχηγὸν τῆς Ἑλλην. ἐπαναστάσεως Σημαίαν ξηρᾶς, παριστάνουσαν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τὸν Φοῖνικα καίωμενον μὲ τὸν ἀόρατον ἀκτινοβολοῦντα ὀφθαλμὸν καὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, « ἐκ τῆς στάκτης ἀναγεννώμαι. »

Ὁ Σάβας ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸν ΙΖ'. αἰῶνα πολλοὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἵτινες ἐξεπαιδεύθησαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Παταβίου, καὶ πολλὰ ἐσκέπτοντο καὶ ἔγραφον ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς Πατρίδος ἀπὸ πάσης ξενικῆς δουλείας, ἀπεφάσισαν νὰ ἔχωσι διαρκές τι σύμβολον παρηγορίας ὑπὸ τὰς ὄψεις των, ἐμφαίνον τὴν Ἑθνικὴν Ἀναγέννησιν. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἐξέλεξαν τὸν Φοῖνικα μετὰ τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Ὡστε τὸ συμβολικὸν πτηνὸν ὁ Φοῖνιξ σημαῖνον ἐμφαντικώτερον τὴν τῆς Ἑλλάδος Ἀναγέννησιν, ἱκανοποιεῖ πληρέστατα τοὺς Προσκόπους, οἵτινες φέρωσι ὑπερηφάνως τὸ ἰδεώδες τοῦτο σύμβολον εἰς τοὺς πλινυσιων, διότι τῶν εὐσιαλῶν Προσκόπων περισταῖται μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα ἢ ἀπὸ τῶν χρόνων γλυκεῖα παρηγορία τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος.

Φέροντες δὲ τὸ συμβολικὸν τοῦτο πτηνὸν, θέλουσι προσπαθῆσαι, νὰ φανῶσι ἄξιοι, ἐργαζόμενοι διὰ τὸ ἰδανικόν, ἀγαπῶντες καὶ διακηρύττοντες τὰς ὠφελείας τοῦ Προσκοπισμοῦ, γενόμενοι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πολῖται καὶ στρατιῶται.

Γ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχηγὸς 4ης Ὁμάδος Α.Α.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Εἷς ἐν χωρίον τῆς Ὁξφόρδης ἐγνώρισα πρὸ τριῶν ἐτῶν ἓνα πρόσκοπον, John Hart ὀνόματι, τὸν ὅποιον ἐξετίμων πολὺ διὰ τὰ καλὰ αἰσθήματά του καὶ διὰ τὴν νοημοσύνην του. Ἦτο δέκα πέντε περίπου ἐτῶν καὶ μαθητῆς εἰς δημόσιον σχολεῖον. Ἐξετέλει μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν καὶ προθυμίαν τὰ προσκοπικά του καθήκοντα καθὼς καὶ τὰ μαθηματά του. Ὑπῆκουεν τυφλῶς εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του, τῶν βαθμοφόρων του καὶ ἦτο ὑψηλόφρων. Μίαν ἡμέραν, τῇ 17 Μαΐου 1911, ἡ μαμά του ἠσθένησεν βαρέως ἐκ κρυολογήματος καὶ ὁ μικρὸς μας πρόσκοπος ἐξεκίνησεν ἀμέσως ἵνα καλέσῃ τὸν ἱατρὸν ἐκ τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἀπεῖχεν δύο ὥρας ἐκ τοῦ χωρίου. Ἡ κατάστασις τῆς μητρὸς του ἦτο κρισιμωτάτη καὶ ὁ John ἐπὶ ποδηλάτου ἔσπευδε νὰ φθάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον.

Εἷς τὸ μέσον τῆς ἀποστάσεως, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ μίαν γέφυραν τοῦ Τάμεσι, παρετήρησεν πλῆθος κόσμου ἐντρόμου, νὰ βλέπῃ ἀκαταπαύστως ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ νὰ ζητῇ βοήθειαν διὰ κάποιον πνιγόμενον. Ὁ John χωρὶς κἂν νὰ δειλιάσῃ, κατάπληκτος διὰ τὴν ἀναδρεῖαν τοῦ παρισταμένου κόσμου πίπτει ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐφαρμύζων τὰ ὅσα ἔμαθε διὰ τὴν σωτηρίαν περὶ πνιγμοῦ, κατορθώνει κατόπιν μικρῶν προσπαθειῶν νὰ σώσῃ τὸν δυστυχεῖ ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἔξαιλος ἐκ τῆς χαρᾶς του καὶ ἀπὸ εὐγνωμοσύνης τὸν καταφιλεῖ. Ὁλος ὁ κόσμος ἐκείνην τὴν στιγμὴν συγκινημένος εἰς τὸ ἔπακρον ἐκσπᾷ εἰς παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τοῦ θαρραλέου προσκόπου, ὁ ὁποῖος μὴ διστάσας οὐδὲ ἐπὶ λεπτόν μεταξὺ τοῦ καθήκοντός του καὶ τῆς ζωῆς του ἔσωσε ἐκ βεβαίου θανάτου ἓναν ἀδελφόν του. Μὴ σκεφθεῖς δὲ τὴν κόπωσιν του, ἀνεχώρησεν ὅπως καλέσῃ τὸν ἱατρὸν καὶ ἱατρεύσῃ τὴν καλὴν του μαμμάκα. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ δόκτωρ Lersson εὗρίσκειτο εἰς τὸ σπῆτι τοῦ νεαροῦ προσκόπου, καὶ ἡ μαμμά του ἦτο ἐκτὸς κινδύνου, χάρις εἰς τὰ φάρμακα, ἃ τῇ ἔδωσεν ὁ ἱατρός.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίεον λεπτομερείας διὰ τὸ χθεσινόν, παρ'

δλίγον δυστύχημα, και ἐτόνιζαν τὴν ἀνανδρείαν τῶν πυρισταμένων, προσθέτουσαι ὅτι ἔπρεπε νὰ περάσῃ πρόσκοπος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν διὰ νὰ σώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν ζωὴν, και νὰ δώσῃ καλὸν παράδειγμα.

Τὸ Σῶμα τῶν Ἑγγλων Προσκόπων τοῦ Λονδίνου ἔστειλε μαζὺ μὲ τὰ συγχαρητήριά του και ἕνα χρυσοῦν μετάλλιον εἰς τὸν ἀνδρείον Πρόσκοπον τῆς Ὁξφόρδης, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε τόσον ὠραία τὸ καθήκόν του.

Σ ΠΥΡΙΔΩΝ Χ. Σ ΠΥΡΙΔΗΣ

Υ ΠΑΡΧΗΓΟΣ 4 ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΡΑΣΕΩΣ

Ἡ πολυτιμωτέρα και ἡ μᾶλλον εὐαίσθητος ἐξ ὄλων τῶν αἰσθήσεων μας εἶναι ἡ ὄρασις ἐν τούτοις σπανίως μεριμνῶμεν περὶ τῆς προφυλάξεως και τῆς διατηρήσεώς της.

Ἴνα κρατήσωμεν ἐπὶ μακρότερον καλὴν σύντροφον τὴν αἰσθησὶν μας ταύτην πρέπει :

Ν° ἀποφεύγωμεν πᾶσαν αἰφνιδίαν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ φωτός εἰς τὸ σκότος και τάναπαλιν.

Νὰ μὴ ἐπιχειρῶμεν ν' ἀντικρύζωμεν τὸν ἥλιον. Νὰ μὴ ἀναγιγνώσκωμεν, οὔτε νὰ γράφωμεν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομεν ἐπαρκῆς φῶς. Νὰ μὴ ἐργαζώμεθα σκυμμένοι πολὺ. Νὰ μὴ κοιμώμεθα οὕτως ὥστε, ὅταν ἐξυπνῶμεν τὸ πρωτὶ, νὰ προσβάλλῃ τὸ φῶς ἀπ' εὐθείας τοὺς ὀφθαλμούς μας.

Ὅταν ἐργαζώμεθα, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸ φῶς ἐναντὶ μας· τοῦτο πρέπει νὰ ἐρχεται ἀναθεν και ἀν τοῦτο ἀνέφικτον, ἀφ' ἑνὸς τῶν πλευρῶν, ὧν προτιμώτερον τὸ ἀριστερόν.

Τὸ πολὺ φῶς βλάπτει, ὅταν αἰσθανθῶμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας κουρασμένους πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὴν ἐργασίαν και νὰ ἀναπαυθῶμεν. Ὁ γαλανὸς οὐρανὸς και ἡ πρασινίζουσα χλόη εἶναι τὰ ἀντικείμενα ποῦ κουράζουν ὀλιγώτερον τοὺς ὀφθαλμούς μας, ἐφ' ὅσον δυνάμεθα, πρέπει νὰ τὰ συνδυάζωμεν εἰς τὸ δωμάτιόν μας.

Π. Ν. ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ 2 ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

Ο ΜΕΘΥΣΟΣ

(Ἑβραϊκὴ παράδοσις)

Μίαν ἡμέραν, κακὸν τι πνεῦμα, ἐπὸ τὴν πλέον τρομερὰν μορφήν του, ἐπαρουσιάσθη εἰς ἕνα ἀνθρώπον και τὸν εἶπε!

— Ὁ ἀποθάνῃς ἐν τούτοις δύναιμι νὰ σὲ κάμω χάριν, ἐὰν ἐκτελέσῃς ἕνα ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀκολούθους ὅρους: Φόνευσε τὸν πατέρα σου, κτύπησε τὴν ἀδελφήν σου ἢ πίε οἶνον.

— Τί νὰ κάμω; ἐσκέφη ὁ ἀνθρώπος. Νὰ φονεύσω ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μ' ἔδωσε τὸ φῶς; ἀδύνατον. Νὰ κακοποιήσω τὴν ἀδελφήν μου; εἶνε φρικῶδες. Ὅστε δὲν μένει παρὰ νὰ πίω οἶνον.

Κ' ἐπιε οἶνον ἄλλὰ μεθύσας, ὄχι μόνον τὴν ἀδελφήν του ἐκακοποίησε ἀλλὰ και τὸν πατέρα του ἐφόνευσε.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Δ. Α. ΜΑΛΤΕΖΟΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ 1 ΟΜ. Α. Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΠΟΡΤ - ΣΑΪΔ

Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Σώματος Πόρτ Σαΐδ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ.κ.

Σ. Σλάβικ	Προέδρου
Γρ. Κακομανώλης	Γραμματέως
Ι. Ψωρούλλας	Ἐφόρου
Ν. Μαυρολέων	•
Κ. Ρούσος	•

Ἐργάζεται δὲ μετὰ μεγίστης ἐπιμονῆς πρὸς διοργάνωσιν τοῦ αὐτόθι Σώματος βοηθουμένη και ὑπὸ τοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Στελλάκη. Ἀρχηγὸς τῆς οργανώσεως Ὁμάδος εἶνε ὁ κ. Παναγιώτης Κοκκινιάκης, ὑπαρχηγὸς δὲ ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Χαμεζιάνος, οἱ τινες ἐπιμελοῦνται μετὰ ζήλου τὴν προσκοπικὴν μόρφωσιν τῶν Προσκόπων. Ὁ Ιατρὸς κ. Ἰωάννης Ἡλιόπουλος μετὰ μεγάλης προθυμίας ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ τοὺς προσκόπους Πρώτας Βοηθείας. Εἰς τὸ Σῶμα ἔχουσιν ὑποβάλλει αἰτήσεις 112 ἐν ὄλῳ Πρόσκοποι. Ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἀποφοιτήσῃ διὰ διαφόρους λόγους 14. Ἐκ δὲ τῶν ἐναπομεινάντων οἱ 72 ἔχουσιν ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὴν ἐξέτασιν τοῦ δοκίμου και 62 ἐξ αὐτῶν ἔχουν ὀρκισθῆ.

Τὸ Σῶμα Πόρτ Σαΐδ κάμνει συχνὰ ἐκδρομὰς αἱ ὁποῖαι εἶνε ἐπιτυχεῖς και ὑπὸ ἐποψιν διδαχῆς και ἀναψυχῆς τῶν Προσκόπων.

ΣΩΜΑ ΙΣΜΑΪΛΙΑΣ

Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Σώματος ἀποτελεῖται ἐκ τῶν Κυρῶν.

Γ. Ε. Σταματίου	Προέδρου
Μιχ. Ρεδιάδη	Ἀντιπροέδρου
Ἐμμ. Ν. Ἐμίση	Γραμματέως
Ν. Πουλαρᾶ	Ταμία
Ν. Μαλλιόρα	Ἐφόρου

ἀπὸ μικροῦ δὲ χρόνου ἀναλαβοῦσα τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Ἰσμαηλία Σώματος ἐργάζεται μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως και δραστηριότητος και παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἰσμαηλία θέλει ἐντὸς ὀλίγου ἀποκτήσῃ Σῶμα Προσκόπων ἀξιοζήλευτον.

Τὸ Σῶμα ἀποτελεῖται ἐκ μᾶς Ὁμάδος ἐξ 27 Προσκόπων, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς εἶνε ὁ κ. Γ. Ε. Σταματίου. 20 ἐκ τῶν Προσκόπων φέρουν στολήν. Τὸ Σῶμα ἐργάζεται πρὸς τελείαν ἐκγύμνασιν τῶν Προσκόπων διὰ μαθημάτων και ἐβδομαδιαίων ἐκδρομῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Φέρομεν εις γνώσιν τών κ. κ. Συνδρομητών μας ότι έλλείπει χάρτου, (τόσον του έξωφύλλου όσον και του κειμένου) ώς εκ τής έμπολέμου καταστάσεως εύρισκόμεθα εις τήν ανάγκην να μετατρέψωμεν από του προσεχούς φύλλου το Περιοδικόν μας εις μηνιαίον,

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΤΙ ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ

Εις τήν στήλην ταύτην δημοσιεύονται αι μη υπερβαίνουσαι τās 15 λέξεις έρωτήσεις των συνδρομητών μας σχετικά με προσκοπικά ζητήματα.

— Ποιον έτος και μεταξύ τίνων πόλεων έδόθη τηλεγράφημα Μόρς. *Φ. Κανκαλούδης*

— Ποιος έφευρε τήν ναυτικήν πυξίδα εν Εύρωπη. *Σ. Κομβόπουλος*

— Διατί ή επί των πετυρακτωμένων ανθρώπων τιθεμένη τέφρα διατηρεί ταύτα επί πολύ.

Ι. Μ. Στόης

ΤΙ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Εις τήν στήλην ταύτην δημοσιεύονται αι υπό των συνδρομητών μας απαντήσεις διά προσκοπικά ζητήματα.

ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 5ου ΤΕΥΧΟΥΣ

— Η ταχύτης του ήχου κατά δευτερόλεπτον είνε 333 μ. και ή του φωτός 300,000.000 μ.

Απήντησαν οι Πρόσκοποι : *Σ. Κομβόπουλος, Δημ. Βιδάλης, Ι. Γρύλλος, Αλεξανδρείας και ο Π. Αδαμς του Πόρτ-Σαίτ.*

— Περί τα τέλη του 16ου αιώνος ο Δ. Παπίνος Γάλλος φυσικός έφευρε τήν χρησιμοποίησιν του άτμου.

Απήντησαν οι Πρόσκοποι : *Ιωάν. Γρύλλος, Αλεξανδρείας και Αδαμς, Πόρτ-Σαίτ.*

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Χ. Μωραίτην Κάϊρον, έλήφθη, προσεχώς δημοσιευθήσεται. — Γ. Κ. Αργύρην, συγχαίρομεν, εξακολουθεíte. Δ. Βαλεντήν, συγχαίρομεν διά τον ζήλόν σας, γράφετε προσκοπικώτερα και εις δμολωτέραν γλώσσαν. — Γ. Μαυρουδήν Κάϊρον, λαμπραι αι ώραία σκέψεις σας. — Σ. Κομβόπουλον, έλήφθη, αντιπροσκοπικόν. — Δ. Μαλτέζον, διατί επαύσατε να στέλλητε ύλην, θάρρος. — Α. Ιτέρην, αρχηγόν, λαμπρά ή σκέψεις σας, θα διασκεδάσουν οι Πρόσκοποι. — Κ. Στατηράν, εξακολουθεíte. — Ν. Καρκατσιάνην, υπαρχηγόν, συγχαίρομεν διά τήν προεδρείαν. — Αθ. Φαυ. Ίμβρον, συγχαίρομεν. — Ν. Μπακόπουκον ένωμ, δεν πρέπει να φωνεύηται τās σαύρας, διότι είναι χρήσιμα διά τήν καταστροφήν των έντόμων. — Π. Βασιλειάδην, αρχηγόν, εύχόμεθα τελείαν και ταχείαν άνάφρωσιν. — Κοέν, Χανία, διατί δεν απαντάτε. — Σ. Κομβόπουλον, σε έλπησε ότι το Περιοδικόν θα εκδίδεται από δεκαπενθήμερον μηνιαίον; τι να γείνη μεγάλη έλλειψις χάρτου. — Κ. Μυράτη Κάϊρον, θα του το πούμε κι αν θέλη, θα σας απαντήσωμεν, εξακολουθεíte.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

<i>1ον. Προσκοπικών Βιβλίων</i>	
Καταστατικόν - Κανονισμός Σώματος Έλλήνων Προσκόπων	Γ.Δ. 3
Έγκόλιον Προσκόπου	7
Έγκόλιον Αρχηγού Ομάδος	7
Παιδιαί και Άσκήσεις	8
Έγχειρίδιον Άσκήσεων και Πεζικών Γυμνασίων	3
Όδηγία προς τους Αρχηγούς Ομάδος	3
<i>2ον. Έντύπων διά τα Σώματα</i>	
Αιτήσεις Κατατάξεως Προσκόπων, αι 200	15
Προκαταρκτικά Γνώσεις μαθητευομένων Προσκόπων, τα 100 αντίτυπα	20
Έντυπα Μαθήματα Σημαφόρων, τα 20 αντίτυπα	20
Έντυπα Μαθήματα Τηλεγράφου Μόρς, τα 50 αντίτυπα	10
Άναφοραί Αρχηγών προς τήν Τοπικήν Έπιτροπήν, αι 50	10
Άναφοραί Τοπικής Έπιτροπής προς τήν Κεντρικήν Έπιτροπήν αι 20	10
Βιβλιάριον Ταυτότητος	1
Βιβλιάριον Ένοσήμου	8
Ύμνος του Σώματος	5
<i>3ον. Άλλων Ειδών</i>	
Πτυσοκαπάνη έκάστη	30
Άσθη (διά τους πύλους) έκαστος	0.5
Φοίνις έκαστος	1
Ταινία Δοκίμων με τās λέξεις "Έσο Έτοιμος"	0.7

Η Κεντρική Έπιτροπή Αιγύπτου έχει εις τήν διάθεσιν των Έπιτροπών Αιγύπτου αντίτυπα των έξης Έγκυκλιων αι όποιαί έχουν δημοσιευθή και εις το όργανον αυτής το "Έσο Έτοιμος".

Έκτελεστικής Έπιτροπής Αθηνών

- 1). Έγκύκλιος 1η — Περί Χαιρετισμού.
- 2). " 2α — Περί Οικονομικής Διαχειρίσεως των Ομάδων.
- 3). " 5η — Διαγωνισμός Συλλογής Ξηρών Φυτών.
- 4). " 6η — Διαγωνισμός Άναβ. Βουνοϋ.
- 5). " 7η — Περιέχουσα διαφ. οδηγίας.
- 6). " 8η — Γενική Άρχηγια Βασιλέως.

Κεντρική Έπιτροπή Αιγύπτου

- 7). Έγκύκλιος 1η — Περί Οργανισμού Σωματίων Έλλ. Προσκόπων εν Αιγύπτω.
- 8). " 2α — Κανονισμός Κεντρικής Έπιτροπής Αιγύπτου.
- 9). " 3η — Κανονισμός Τοπικών Έπιτροπών Αιγύπτου.
- 10). " 4η — Περί Κατατάξ. Προσκόπων.
- 11). " 5η — Περί Αποδόσεως Τιμών.
- 12). " 6η — Περί Πειθαρχικής Έξουσίας εν τή Ομάδι.

Εις πάσαν Έπιτροπήν και εις πάντα Αρχηγόν θέλουσιν σταλή αντίτυπα των άνω Έγκυκλιων όταν τα ζητήσωσι.

*Έκ του Γραφείου
της Κεντρ. Έπιτροπής Αιγύπτου
Alexandrie Rue Rosette 52*